

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุจุฑา ศุภสมิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุจุฑา ศุภสมิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สุจุฑา สุภสมิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

สุจุทา ศุภสมิต. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน มวัน
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์เวหนี่
กริทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
นักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน
178 คน เป็นนักเรียนชาย 83 คน และนักเรียนหญิง 95 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ
แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผล แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์
ข้อมูลโดย การวิเคราะห์การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ผู้ปกครอง (X_{14}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16})
และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X_{18}) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ได้แก่ สุขภาพจิต (X_{13})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน ของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 12 ปัจจัย ได้แก่ เพศ: ชาย (X_1) เพศ: หญิง (X_2) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 4
(X_3) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_5) แผนการเรียน:
คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ (X_6) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ (X_7) แผนการเรียน:
ภาษาต่างประเทศ (X_8) แผนการเรียน: ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(X_{10}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{13}) และปัจจัยทั้ง 4 นี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน ได้ร้อยละ 70.70

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 5.342 + 1.008 X_{18} + .580 X_{14} - .615 X_{15} - .009 X_{13}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .920 X_{18} + .380 X_{14} - .517 X_{15} - .113 X_{13}$$

FACTORS AFFECTING MOTIVATION TO PARTICIPATE IN STUDENT ACTIVITIES
OF THE FOURTH LEVEL, SECONDARY GRADES 4 – 6 STUDENTS
AT PATUMWAN DEMONSTRATION SCHOOL OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY
IN PATUMWAN DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SUJUTA SUPASAMIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Sujata Supasamit. (2009). *Factors Affecting Motivation to Participate In Student Activities of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Student at Patumwan Demonstration School of Srinakharinwirot University in Patumwan District, Bangkok*. Master Project. M. Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Waythanee greethong.

The purpose of this research was to study factors affecting motivation to participate In student activities of the fourth level, secondary grades 4 - 6 student at Patumwan demonstration school of Srinakharinwirot university in Patumwan district, Bangkok. The instruments were the factors affecting motivation to participate In student activities of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Student at Patumwan Demonstration School of Srinakharinwirot University in Patumwan District, Bangkok questionnaires. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among 5 factors; personality (X_{12}), interpersonal relationship between students and their parents (X_{14}), family responsibility (X_{15}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{16}), and physical participate in student activities environment (X_{18}), and motivation to participate In student activities at .01 level.

2. There were significantly negative correlation among 1 factors; mental health(X_{13}), and motivation to participate In student activities at .05 level.

3. There were no significantly correlation among 12 factors; gender: male (X_1), gender: female (X_2), educational level: secondary grade 4 (X_3), educational level: secondary grade 5 (X_4), educational level: secondary grade 6 (X_5), program: Mathematics -Science (X_6) program: English-Mathematics (X_7), program: Foreign Language (X_8), program: English-Mathematics A (X_9), learning achievement (X_{10}), family economy Fundamental (X_{11}), and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{17}), and motivation to participate In student activities.

4. There were significantly 4 factors affecting motivation to participate In student activities at .01 level. These factors affecting motivation to participate in student activities from the most to the least were physical participate in student activities environment (X_{18}), interpersonal relationship between students and parents (X_{14}), family responsibility (X_{15}) and mental health (X_{13}), respectively. They could predicted motivation to participate In student

activities of the fourth level, secondary grades 4 - 6 student at Patumwan demonstration school of Srinakharinwirot University in Patumwan district, Bangkok. about percentage of 70.70.

5. The predicted equation of the motivation participated activity of students were follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 5.342 + 1.008 X_{18} + .580 X_{14} - .615 X_{15} - .009 X_{13}$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = 920 X_{18} + .380 X_{14} - .517 X_{15} - .113 X_{13}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
ของ สุธุทา ศุภสมิต ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สมลักษณ์ จันทน์น้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2550 ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

ขอกราบพระคุณสมาชิกทุกคนใน ครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจ รวมทั้งการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยด้วยดี จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกทุกคนในครอบครัว ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับชีวิตผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

สุจุฑา ศุภสมิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว.....	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	54
ผลการศึกษาค้นคว้า	54
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	62
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	65
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก.....	84
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	112
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	116

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีและ เพศ.....	38
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน.....	54
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้า ร่วมกิจกรรมนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพใน การเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน.....	56
4 แสดงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้าน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.....	58
5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นเกณฑ์โดยใช้การ วิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ.....	59
6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis).....	60
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	105
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	106
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว.....	107
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	108
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	109

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน.....	110
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน.....	111

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้นถ้าเราให้การศึกษาที่ดีแก่เด็กและเยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะในทุกด้าน สังคมประเทศนั้นก็จะมีพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ (เดือนฉาย แซ่ปั่ว. 2551: 1)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานคือการศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาถือได้ว่าเป็นรากฐานที่ดีที่สุดในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เด็กและเยาวชนจึงควรได้รับการส่งเสริมในทุกด้าน โดยเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในระดับโรงเรียน ปัจจุบันนั้นการเรียนการสอนในห้องเรียนส่วนใหญ่ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอต่อการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชาติบ้านเมือง การส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนในสถานศึกษาได้สัมผัสกับกิจกรรมในด้านต่างๆ ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งซึ่งนอกจากจะเป็นการแก้ปัญหาเยาวชน เพิ่มคุณภาพประชากรแล้ว ยังเป็นการนำพลังความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ของเยาวชนอีกด้วย (โกเมฆ สุตประเสริฐ. 2546: 1) กิจกรรมจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยอบรมนักเรียนให้รู้จักปรับตัวเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบและความเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย เป็นการสร้างประสบการณ์ความแตกต่างของผู้เรียน กิจกรรมจึงไม่ใช่การสอนเนื้อหาและวัดความรู้ แต่เป็นงานของโรงเรียนที่จะต้องปลูกฝังนิสัยอันพึงประสงค์ให้แก่นักเรียน และเพื่อให้นักเรียนแสดงออกซึ่งความถนัดตามธรรมชาติ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีและพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์

กิจกรรมนักเรียนนั้นเป็นการจัดกิจกรรมอย่างเป็นกระบวนการให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ตรงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งนักเรียนสามารถปรับตัวและเสริมสร้างทัศนวิสัยให้รู้จักการค้นหาคำถามความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง เพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบถ้วนทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สร้างเสริมจิตสำนึกในคุณค่าของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองให้มีศักยภาพสูงสุดและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และวิธีดำรงชีพอย่างมีความสุข (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2550: 111) โรงเรียนต้องมีหน้าที่สร้างให้นักเรียนมีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ฝึกใฝ่

เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งความรู้ต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกปัจจุบัน ให้สามารถวิเคราะห์ วิจัย มองเห็นปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนให้เกิดประโยชน์ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ เพราะถ้าบุคคลมีความคาดหวัง มีเป้าหมายที่บุคคลชอบ พอใจ ศรัทธา มองเห็นคุณค่า และพร้อมปฏิบัติให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้นก็จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมที่เข้มข้นของบุคคล (ปราณี งามสูตร. 2542: 130 - 131) ซึ่งแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนที่เป็นช่วงวัยรุ่น โดยทั่วไปนั้นมักเกิดจากความกระตือรือร้นและความสนใจในสิ่งที่แปลกใหม่ ต้องการอยากรู้อยากเห็น เต็มใจที่จะทำงานสอดคล้องกับมาสโลว์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2547: 105; อ้างอิงจาก Maslow.1970) ที่กล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐานไว้ว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเป็นที่ยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีความปรารถนาที่จะให้เป็นที่รักของคนอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น การจัดกิจกรรมนักเรียนให้มีประโยชน์ตรงกันจึงต้องพิจารณาตามพัฒนาการของนักเรียน แรงจูงใจจึงเป็นพลังและเป็นตัวกำหนดทิศทางให้พฤติกรรมเป็นไปตามเป้าหมาย การเข้าใจเรื่องแรงจูงใจและเลือกใช้แรงจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลจะช่วยในการควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่นให้เป็นไปในแนวทางที่ต้องการได้ (วิภาพร มาพบสุข. 2540: 257)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีฐานะเป็นภาควิชาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยมีการกำหนดนโยบายบริหารกิจกรรมนักเรียนไว้เป็นนโยบายหลักและยุทธศาสตร์ในการบริหารโรงเรียน มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความสมัครใจและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้กิจกรรมนักเรียนเป็นกลไกในการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักทำงานร่วมกันตามวิถีทางประชาธิปไตย เสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ เสริมสร้างภาวะผู้นำให้แก่ นักเรียน ตลอดจนพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาสมบุรณ์รอบด้าน พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ ด้วยการทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสังคมที่หลากหลาย ทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม มุ่งให้ผู้เรียนมีภาพลักษณ์เป็นผู้ที่ “สุภาพ เป็นมิตร กล้าคิด กล้าทำ กล้านำเสนอ” ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาของคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2550: 37) กิจกรรมนักเรียนจึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ไขปัญหา ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ภูมิคุ้มกันและหน้าที่ของตนเอง

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรทางด้านการจัดการศึกษาพิเศษของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ได้มีโอกาสสัมภาษณ์อาจารย์ในโรงเรียนหลายท่านเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น โดยวิเคราะห์สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

โดยเฉพาะนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมพบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนนั้นมีนักเรียนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมค่อนข้างน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร (เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551) จำนวน 90 คน เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ในขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจเรียงลำดับปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ได้แก่ ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน การบ้านมาก และเรียนไม่เข้าใจ รองลงมาเป็นปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ได้แก่ ไม่รู้ตนเองว่ามีความถนัดหรือสนใจในเรื่องใด

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.60 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ได้แก่ ไม่ค่อยมีเวลาร่วมกลุ่มทำกิจกรรมกับเพื่อน และไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน รองลงมาเป็นปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 ได้แก่ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ และปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ได้แก่ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมทำกิจกรรมโรงเรียน และการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย รองลงมาเป็นปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 ได้แก่ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนในการทำงานกลุ่ม และเพื่อนเห็นแก่ตัว

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “เมื่อมีปัญหา นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจเรียงลำดับสาเหตุของปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีสาเหตุปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนเรียนหนักจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น กิจกรรมนักเรียนไม่ทันสมัย และขาดความสนใจ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการสำรวจเรียงลำดับสาเหตุของปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสาเหตุปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นนั้นไม่ตรงตามความสนใจที่แท้จริงของนักเรียน นักเรียนไม่มีเพื่อนไปเข้าร่วมกิจกรรม และนักเรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมเลยเนื่องจากต้องเรียนทั้งในโรงเรียนและสถาบันกวดวิชา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการสำรวจเรียงลำดับสาเหตุของปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสาเหตุปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเนื่องจากกิจกรรมภายนอกน่าสนใจมากกว่า และนักเรียนเรียนหนักจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

สรุปจากผลการสำรวจเบื้องต้นในนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด โดยเป็นปัญหานักเรียนขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่าด้านอื่นๆ ดังที่ บุญชื่น ปานประสงค์ (2543: 80 - 82) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น ได้แก่การจัดกิจกรรมปีใหม่ และกิจกรรมไหว้ครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความเห็นว่ากิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นไม่น่าสนใจ และน่าเบื่อหน่าย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลปรับปรุงและส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนได้ถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน

ทั้งสิ้น 711 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 220 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 220 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 330 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 381 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 68 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 178 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 83 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 95 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

2. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 2.1.1.1 เพศ
- 2.1.1.2 ระดับชั้น
- 2.1.1.3 แผนการเรียน
- 2.1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.1.5 บุคลิกภาพ
- 2.1.1.6 สุขภาพจิต

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

- 2.1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- 2.1.2.2 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- 2.1.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

- 2.1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- 2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- 2.1.3.3 ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม

2.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่แสดงออกว่ามีความต้องการและพยายามที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน และได้ใช้ความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 การวางแผนในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ การวางแผนในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีระบบ และการเตรียมตัวให้พร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม

1.2 การพึ่งตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง และทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง

1.3 ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ การตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรม และการทุ่มเทให้การเข้าร่วมกิจกรรม

1.4 การตั้งเป้าหมายในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ความมุ่งมั่นในการเข้าร่วมกิจกรรม และมีความคาดหวังในผลสำเร็จของตนเอง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน รายละเอียดดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต มีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

2.2.2 ระดับชั้น ได้แก่

2.2.2.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.2.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.2.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2.3 แผนการเรียน ได้แก่

2.2.3.1 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์

2.2.3.2 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ

2.2.3.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ

2.2.3.4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก

2.2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสม

2.2.5 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงของนักเรียนต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ทำให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้แบ่ง

ตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkin's Activity Survey) โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.2.5.1 บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A) นักเรียนที่มีลักษณะเร่งร้อน ชอบการแข่งขัน ชอบทำงานให้ได้มาก มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะอดทน พยายามทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้โกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

2.2.5.2 บุคลิกภาพแบบ บี (Type B) นักเรียนที่มีลักษณะผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน เรื่อยๆ เฉื่อยๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคใดๆ และไม่ชอบทำงานในลักษณะที่ต้องใช้เวลารีบด่วน

2.2.6 สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะจิตใจของนักเรียนที่มีต่อตนเอง ผู้อื่น และสภาพแวดล้อม โดยมีความสามารถในการปรับตัว มีสมรรถภาพในการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข และเหมาะสม มีความมั่นคงทางจิตใจ และสามารถเผชิญปัญหาในชีวิตได้ โดยการใช้แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60 – Thai General Health Questionnaire 60) ของเดวิด โกลด์เบิร์ก (David Goldberg) แปลเป็นภาษาไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครองและการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรักและการแสดงความเคารพของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง การเชื่อฟังผู้ปกครอง คอยช่วยเหลืองานบ้านด้วยความเต็มใจ และการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกัน

2.2.1.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใยต่อนักเรียน ให้กำลังใจ รับฟังเรื่องราวต่างๆ ให้คำปรึกษา มีเวลาให้นักเรียนและให้ความไว้วางใจกับนักเรียน ทั้งในเรื่องส่วนตัวและการเรียน

2.2.2 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติจากสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การช่วยพ่อแม่หรือผู้ปกครองทำงานบ้าน การทำความสะอาดบ้าน ซักเสื้อผ้า และการช่วยทำภารกิจของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

2.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำของทุกคนในครอบครัวรวมกันเป็นเดือน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่ออาจารย์และการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพ เชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.1.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะและซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียน และด้านส่วนตัว เมื่อนักเรียนมาขอคำปรึกษา

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่แสดงออกต่อกันทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวในและนอกโรงเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการแสดงความห่วงใยต่อกัน คอยแนะนำและตักเตือน มีความสามัคคีกลมเกลียว และร่วมมือร่วมใจดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยกัน

2.3.3 ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ สถานที่ในการจัดกิจกรรมนักเรียน สื่อและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.3.1 สถานที่ในการจัดกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ สภาพของสถานที่ ขนาดของสถานที่เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความสะอาด แสงสว่าง อากาศถ่ายเท ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ ปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.3.2 สื่อและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การจัดกิจกรรมที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งานและมีปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน

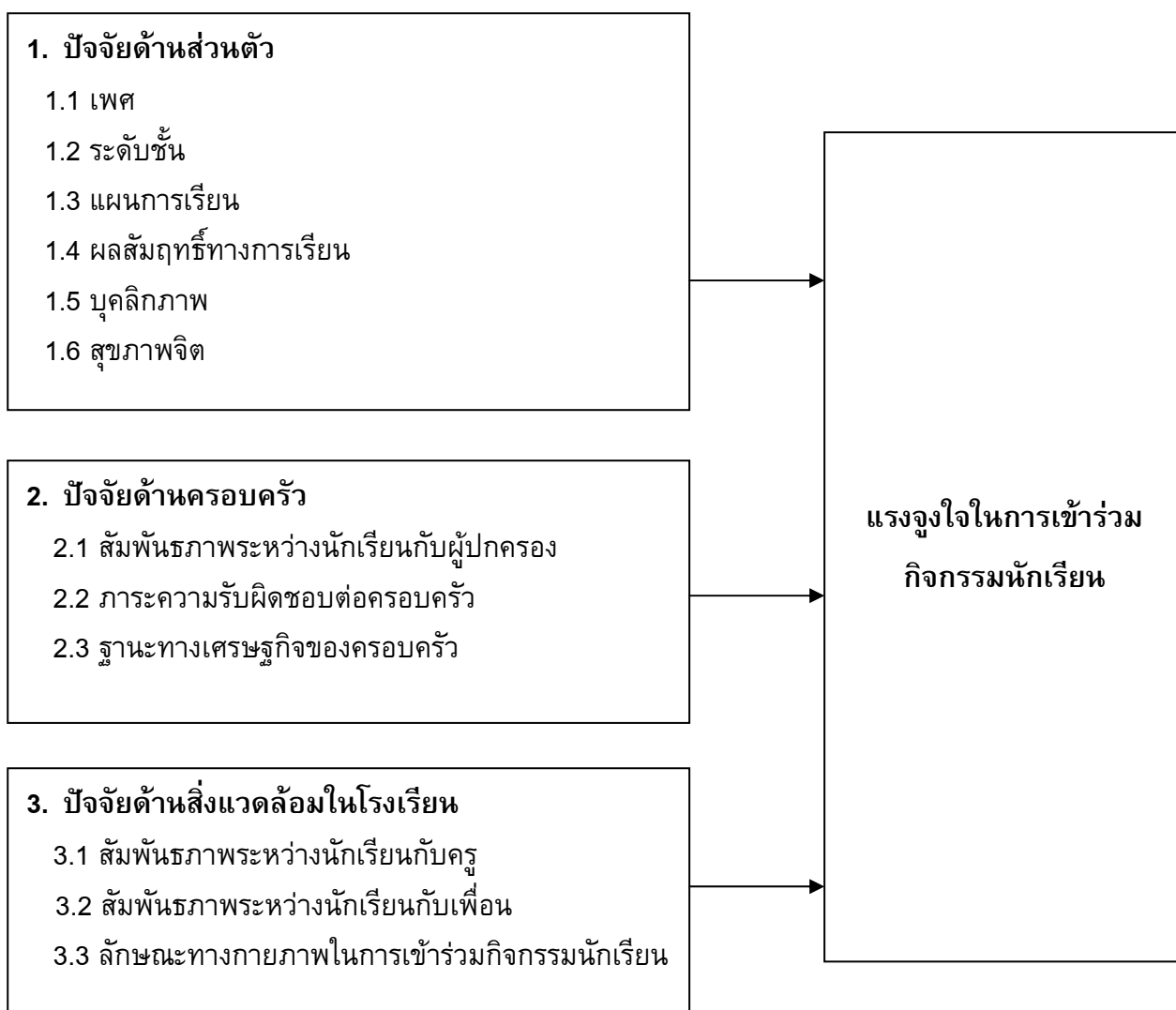
3. กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จัดขึ้นทั้งในและนอกเวลาเรียนให้นักเรียน ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือไม่ได้บังคับไว้ว่าจะต้องเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันเป็นแนวทางสร้างเสริมประสบการณ์และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ได้จัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน มีทั้งหมด 16 ชุมนุม โดยนักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกอย่างน้อย 1 กิจกรรม ได้แก่ ชุมนุมกีฬาและนันทนาการ ชุมนุมคณิตศาสตร์ ชุมนุมคหกรรมศาสตร์ ชุมนุมคอมพิวเตอร์ ชุมนุมเชียร์ ชุมนุมดนตรีและการละคร ชุมนุมเทคโนโลยีธุรกิจ ชุมนุมภาษาต่างประเทศ ชุมนุมภาษา

และวัฒนธรรมไทย ชุมชนวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ชุมชนศิลปศึกษา ชุมชนสวัสดิภาพนักเรียน
ชุมชนสังคมศึกษา ชุมชนสื่อสารมวลชนและถ่ายภาพ ชุมชนห้องสมุด และชุมชนสโมสรอินเทอร์เน็ต
แรคท์

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร น่าจะเกิดจากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

ศิริบุรณ์ สายโกสุม (2548: 144) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ การกระตุ้นก่อให้เกิดปฏิกิริยาทั้งทางจิตวิทยาและกายภาพ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2547: 168) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวังโดยสิ่งนั้นอาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

เดิมศักดิ์ คทวณิช (2546: 149) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยทั้งหลายที่ทำให้บุคคลเกิดความต้องการ เพื่อสร้างแรงขับและแรงจูงใจไปกระตุ้นร่างกายให้แสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้

สิริอร วิชชาวุธ (2544: 225) กล่าวว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย

วูดโพล์ (ซูซีพ อ่อนโคกสูง. 2546: 65; อ้างอิงมาจาก Woolfolk. 2001) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังหรือสภาวะภายในที่กระตุ้นให้ทำพฤติกรรมที่มีทิศทางด้วยความกระตือรือร้น มุ่งมั่นพยายามจนบรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

คิตต์ (ณัฐนันท์ ธรรมธรา. 2541: 30; อ้างอิงจาก Kidd. 1973) ได้กล่าวถึง “แรงจูงใจ” มาจากมาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า *Movere* ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันหมายความว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ”

จากเอกสารข้างต้นกล่าวสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้มีการตอบสนองอย่างมีทิศทาง และดำเนินไปสู่เป้าหมาย ความต้องการ แรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในอินทรีย์ของบุคคล ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น และสิ่งเร้าภายนอกอินทรีย์ของบุคคล ได้แก่ ความต้องการความรัก การยอมรับ เป็นต้น

1.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1.1.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

มาสโลว์ (พาสนา จุลรัตน์. 2548: 201–203; อ้างอิงจาก Maslow.1987) ได้ลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ไว้ 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่ผลักดันรุนแรงและสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่บุคคลต้องการในการดำรงชีวิต ถ้าความต้องการขั้นนี้ขาดไป ความต้องการในลำดับขั้นต่อไปจะไม่เกิดขึ้น เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หรือสวัสดิภาพ (Safety Need) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจในการดำรงชีวิต เช่น บุคคลต้องการบ้านที่ปลูกสร้างอย่างแข็งแรง เพื่อป้องกันแสงแดด สายฝน และโจรผู้ร้ายที่จะมาทำอันตราย หรือบุคคลต้องการมีหน้าที่การงานเพื่อมีรายได้มาใช้จ่ายในการยังชีพ เพราะบุคคลไม่ต้องการเผชิญกับสภาพภาพที่ไม่มั่นคงในชีวิต

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Love and Belonging Need) หมายถึง ความต้องการความรัก การยอมรับ และต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นในสังคม เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ของบุคคลได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจแล้วบุคคลจะเริ่มนึกถึงผู้อื่น และต้องการเข้าสังคม มีเพื่อน มีหมู่คณะหรือกลุ่มของตน ต้องการให้คนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

ต้องการที่จะมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของและเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกลุ่ม เพราะบุคคลทุกคนย่อมต้องการเพื่อน ไม่ต้องการอยู่คนเดียว ไม่มีใครทนได้ ถ้ารู้สึกว่าไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

4. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และการยกย่อง (Esteem Need) หมายถึง ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นมองตนว่าเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ มีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีและมีตำแหน่ง บุคคลที่มีความต้องการในขั้นนี้จะพยายามทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ เห็นประจักษ์แก่สายตาผู้อื่น หากความต้องการดังกล่าวถูกทำลายและไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลเหล่านี้ก็จะรู้สึกมีปมด้อย ท้อแท้ สิ้นหวัง และไม่ยอมมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเองตามศักยภาพอย่างแท้จริง (Self Actualization Need) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจตนเองว่ามีความสามารถหรือศักยภาพที่แท้จริงเป็นอย่างไร และใช้ศักยภาพนั้นให้เกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างแท้จริง กล่าวคือ บุคคลกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต พิจารณาตนเองอย่างใจเป็นธรรม ยอมรับทั้งในส่วนที่เป็นข้อบกพร่องและข้อดีของตนเอง พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง เป็นสภาพที่บุคคลพยายามใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่อย่างเต็มที่

มาสโลว์ (ศิริบุรณ์ สายโกสุม. 2548: 146; อ้างอิงจาก Maslow. 1968) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการสนอง แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการ พฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ

1.1.2.2 ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray)

เมอร์เรย์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2544: 156; อ้างอิงมาจาก Muray. 1938) กล่าวว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) และความต้องการของบุคคลไม่ว่าจะเกิดภายในร่างกายหรือเกิดจากสังคมจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ถ้าเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน จะไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่งที่สำคัญไปกว่าความต้องการอื่น ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการจึงไม่แน่นอน ไม่สามารถบังคับได้ว่าอินทรีย์จะเลือกตอบสนองต่อความต้องการใดก่อน ความต้องการนี้เมอร์เรย์กล่าวว่า มีถึง 20 ความต้องการ ดังนี้

1. ความต้องการที่จะยอมแพ้หรือยอมรับผิด (Abasement Need)
2. ความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง (Achievement Need)
3. ความต้องการทำให้ผู้อื่นรัก (Affiliation Need)
4. ความต้องการเอาชนะโดยใช้ความรุนแรง และการต่อสู้ (Aggression Need)
5. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Need)
6. ความต้องการที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยการสร้างความมานะพยายามขึ้น (Counteraction Need)
7. ความต้องการป้องกันตนเองจากความผิด คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิ (Defendance Need)

8. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุกว่า (Deference Need)
9. ความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น ให้ผู้อื่นกระทำตาม (Dominance Need)
10. ความต้องการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวของตนเอง (Exhibition Need)
11. ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่อันตรายทั้งปวง (Harmavoidance Need)
12. ความต้องการที่จะพ้นจากความอับอาย (Avoidance of Inferiority Need)
13. ความต้องการที่จะให้ความเมตตา สงสาร ช่วยเหลือผู้ที่ช่วยตนเองไม่ได้ (Nurturance Need)
14. ความต้องการที่จะจัดทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นระเบียบ (Order Need)
15. ความต้องการความสนุกสนาน (Play Need)
16. ความต้องการที่จะแยกตนเองออกจากความทุกข์ (Rejection Need)
17. ความต้องการการดูแลเอาใจใส่ ความเมตตาสงสารจากผู้อื่น (Succorance Need)
18. ความต้องการทางเพศ (Sexual Need)
19. ความต้องการที่จะมีความสุขกับสิ่งที่ประทับใจทั้งหมด (Settleness Need)
20. ความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ (Understanding Need)

1.1.2.3 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2547: 200–203; อ้างอิงมาจาก Sigmund Freud. 1940) อธิบายว่า พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเกิดจากแรงขับที่ฝังอยู่ในจิตไร้สำนึก (Unconscious) สิ่งสำคัญที่สุดของแรงจูงใจคือ สัญชาตญาณแรงขับ (instinctual drives) ฟรอยด์มีความเชื่อว่าพฤติกรรมทั้งหมดที่บุคคลแสดงออกนั้นมาจากสัญชาตญาณแรงขับ ซึ่งสัญชาตญาณแรงขับนี้เป็นสิ่งเร้าภายในที่แรงมาก บุคคลไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงหนีจากสิ่งเร้านี้ได้เลย ต่างจากสิ่งเร้าภายนอกที่บุคคลยังมีโอกาสหลีกเลี่ยงหนีได้เมื่อเกิดความไม่พอใจในสิ่งเร้านั้น เมื่อใดก็ตามที่สิ่งเร้าภายในหรือแรงขับนี้เพิ่มมากขึ้น แรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความพึงพอใจก็จะสูงขึ้น ซึ่งถ้าบุคคลไม่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมที่สามารถตอบสนองต่อแรงขับนี้ได้แล้ว ก็อาจจะเป็นสาเหตุทำให้บุคคลเกิดความเจ็บป่วยทางจิตได้ แต่ถ้าบุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองแรงขับนี้ได้ บุคคลก็จะมีความรู้สึกที่เป็นสุข ฟรอยด์ได้แบ่งสัญชาตญาณนี้ออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. สัญชาตญาณแห่งการมีชีวิต (Life instinct) สัญชาตญาณแห่งการมีชีวิตนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลได้พัฒนาและเจริญเติบโต ซึ่งสัญชาตญาณชนิดนี้ประกอบด้วยพลังงานชนิดหนึ่งที่เรียกว่า ลิบิโด (Libido) เป็นพลังงานทางจิตที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรมทางเพศ ซึ่งในที่นี้

รอยต์ไม่ได้หมายถึงเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการร่วมเพศเท่านั้น หากแต่ความหมายของกิจกรรมทางเพศนั้นมีความหมายที่กว้างกว่านั้น

2. สัญชาตญาณแห่งความตาย (Dead instinct) สัญชาตญาณแห่งความตายเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวอันนำไปสู่การทำลาย ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมฆ่าตัวตายหรือแสดงพฤติกรรมอื่นๆ ที่เป็นภัยแก่ตนเอง หรืออาจแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบของความก้าวร้าวต่อบุคคลอื่น

พรอยต์เชื่อว่า ความต้องการความพึงพอใจทางเพศและความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่ เป็นพื้นฐานหลักสองประการของการจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

1.1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

พาสนา จุลรัตน์ (2548: 197) กล่าวว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ถ้าแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจทางสรีระหรือแรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้และมีการพัฒนาต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจากที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น และการมีชื่อเสียง เป็นต้น

2. ถ้าแบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ขึ้นอยู่กับการอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอก กล่าวคือ บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะแสดงพฤติกรรมหรือกระทำด้วยความเต็มใจ

2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึงแรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคล ซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (จันทิมา จันทรศักดิ์. 2547: 22 – 23; อ้างอิงจาก สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2528) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจที่เกิดจากระบบสังคมต่างๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม และวัฒนธรรม ระบบการศึกษา สาธารณสุข และระบบการเมือง เป็นต้น ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจทางสังคมหลายประการ แต่ที่สำคัญพอจะแยกกล่าวได้ 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์ เพื่อความช่วยเหลือกัน เพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลำดับลดหลั่นกันเป็นชั้นๆ ตามลำดับในระบบสังคม ซึ่งแตกต่างกันระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นไปในลักษณะที่เอื้อเพื่อ แสดงไมตรีต่อกัน

เรียกว่า ระบบไมตรีสัมพันธ์ คือ เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรี และตระหนักรู้เสมอว่า “รู้อะไรไม่สู้รู้จักกัน” บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง มักชอบทำงานร่วมหรือทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคล เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่าง อันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอำนาจกันอย่างมากมาย ทั้งอำนาจที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คือ อำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่า ตนมีอยู่เหนือผู้อื่น คือ สามารถใช้อำนาจนั้นได้กับอำนาจแฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นเท่านั้น บุคคลในสังคมล้วนแต่ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งจากสองอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้น เว้นเสียแต่ว่าแรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างไรเท่านั้น

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่นๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

3.1 มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริงๆ

3.2 เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่า ชอบงานนั้นอย่าง เป็นชีวิตจิตใจ ความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

3.3 เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเป็น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

มรุตส สว่างบำรุง (2542: 219) กล่าวว่า แรงจูงใจมี 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้มนุษย์พยายามตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานทางกายภาพของตน ความต้องการต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ ความต้องการความหิว ความต้องการความกระหาย ความต้องการทางเพศ การนอนหลับพักผ่อน การขับถ่าย ความต้องการออกซิเจน เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านจิตวิทยา (Psychological Motive) เป็นแรงจูงใจที่นอกเหนือจากความต้องการที่นอกเหนือความต้องการขั้นพื้นฐาน มนุษย์จะต้องการความรัก ความเข้าใจ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ความต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การหลีกเลี่ยงความอับอาย เป็นต้น

1.1.4 ความหมายของกิจกรรมนักเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (โกเมฆ สุตประเสริฐ, 2546: 19; อ้างอิงจาก นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2534) ให้ความหมายกิจกรรมนักเรียนว่าหมายถึง บรรดากิจกรรมในหรือนอกหลักสูตรทั้งหลายที่ให้การศึกษากับนักเรียนนอกห้องเรียน จัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่นักเรียนจะเข้าเรียน

และดำเนินการเองโดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากอาจารย์ และไม่มีการให้คะแนนใดๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ (ทรงพล เทพคำ. 2540: 7; อ้างอิงจาก ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. 2528) ได้ให้ความหมายว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดและสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดขึ้นและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

สุกัญญา วัฒนกุล (2540: 10) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน คือ การทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนที่ได้รวมกลุ่มกันขึ้นตามความสนใจ ความถนัดที่นักเรียนในกลุ่มนั้นมีอยู่ อาจจะขึ้นอยู่กับหลักสูตรก็เรียกว่า กิจกรรมในหลักสูตร แต่ถ้าความสนใจของนักเรียนอยู่นอกเหนือจากหลักสูตรที่กำหนดก็เรียกว่า กิจกรรมนอกหลักสูตร แต่กิจกรรมทั้งหมดเรียกว่า กิจกรรมนักเรียน

จากเอกสารข้างต้นกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นนอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดเนื้อหาไว้ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต สนองความสนใจ ความสามารถและความถนัดของนักเรียน โดยครูกับนักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการเองโดยสมัครใจ โดยไม่เกี่ยวกับคะแนนในการวัดผลการศึกษา

1.1.5 ความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน

โกเมฆ สุตประเสริฐ (2546: 20 - 21) ได้อธิบายว่า กิจกรรมนักเรียนมีผู้จัดมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน ได้มีการจัดกิจกรรมด้านกีฬา ดนตรี ปาฐกถา โต้วาที กันขึ้นในโรงเรียนของชาวเอเธนส์ และชาวสปาร์ตาร ประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มเห็นความสำคัญเมื่อต้นศตวรรษที่ 20 ด้วยนักศึกษาชื่อ จอห์น ดูย (John Dewey) ได้ให้แนวคิดที่ว่าโรงเรียนมีหน้าที่ที่จะต้องจัดประสบการณ์ที่มีคุณค่าในหลายๆ รูปแบบให้แก่เด็ก มุ่งให้เห็นว่ากิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่มีประโยชน์โดยตรง จะช่วยให้การเรียนเกิดการพัฒนาได้อย่างแท้จริงในทุกๆ ด้าน คือ ร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา เมื่อความคิดนี้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการการศึกษา กิจกรรมนักเรียนจึงเป็นที่ได้รับความสนใจ ปี ค.ศ.1919 วิทยาลัยครูแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา ได้เปิดสอนวิชากิจกรรมนอกหลักสูตรโดยมี ดร. เอลเบิร์ต เค. เฟอร์ต เวลส์ (DR. Elbert K. Ferwell) เป็นผู้สอน ค.ศ.1926 มีหนังสือเล่มแรกเกี่ยวกับกิจกรรมนอกหลักสูตร หลังจากนั้นโรงเรียนต่างๆ ก็เริ่มต้นตัวและเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนักเรียนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

สำหรับประเทศไทยนั้น เริ่มมีการแข่งขันกีฬา การฝึกพูดปาฐกถา อย่างเป็นทางการในสมัยรัชกาลที่ 5 ต่อมาระหว่าง พ.ศ. 2490 – 2500 หลังสงครามโลกครั้งที่สองมีการส่งครูไปศึกษา

ต่อต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกา นักศึกษาไทยที่กลับมาเริ่มเผยแพร่ความคิดเกี่ยวกับการศึกษาแผนใหม่ ได้แก่ แนวคิดนักปรัชญาพัฒนาการ (Progressivism) ซึ่งมีจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เป็นผู้นำความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนอกหลักสูตร หรือกิจกรรมนักเรียน จึงได้รับความสนใจและนำไปปฏิบัติตามโรงเรียนต่างๆ มากขึ้น ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2516 – 2519 กิจกรรมนักเรียน นักศึกษาก้าวหน้าไปมาก มีการเมืองเข้าไปแทรกแซงกิจกรรมนักเรียนบางระดับ ตลอดจนปัญหาที่ต้องปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพบ้านเมือง เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ รัฐบาลจึงมีมติให้จัดการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ระยะหนึ่ง ต่อมากระทรวงศึกษาธิการจึงได้เริ่มกำหนดให้กิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเมื่อปี พ.ศ. 2520 เริ่มกำหนดให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถอย่างน้อย 1 กิจกรรม ตลอดเวลาศึกษาอยู่ในสถานศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521

นโยบายการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนของประเทศไทยในปัจจุบัน นักเรียนจะต้องเลือกเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น อย่างน้อย 1 กิจกรรม และกำหนดให้โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมนักเรียนในช่วงเวลาเรียนของทุกภาค เพื่อให้นักเรียนได้เข้าร่วมเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด

1.1.6 ประเภทของกิจกรรมนักเรียน

พนัส หันนาคินทร์ (โกเมฆ สุตประเสริฐ. 2546: 187 – 192; อ้างอิงจาก พนัส หันนาคินทร์. 2524) แบ่งกิจกรรมนักเรียนออกเป็น 10 ประเภท คือ

1. กิจกรรมที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน คือกิจกรรมปกครองนักเรียน
2. กิจกรรมการประชุม เช่น ประชุมเพื่ออบรมสั่งสอน ประชุมเพื่อฟังดนตรี ปาฐกถา ชมภาพยนตร์ ละคร เป็นต้น
3. กิจกรรมชุมนุม ชุมนุมทางวิชาการ และชุมนุมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
4. กิจกรรมทำนอกโรงเรียน เช่น จัดทัศนจร การช่วยเหลือทำความสะอาดให้แก่ชุมชน การซ่อมแซมสาธารณสถาน หรือประโยชน์อื่นๆ แก่ชุมชน
5. กิจกรรมเกี่ยวกับการพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ของโรงเรียน หนังสือประจำปีและหนังสือคู่มือนักเรียน
6. กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา หมายถึง การแข่งขันกีฬาในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน
7. กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี เช่น ดนตรีไทย ดนตรีสากล และแตงวง
8. กิจกรรมเกี่ยวกับการละคร การพูดในที่สาธารณะ

9. กิจกรรมเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ อันนี้รวมถึงกิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาดเข้าไปด้วย เพราะถือว่าอุดมคติของลูกเสือและยุวกาชาดคือการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

10. กิจกรรมเกี่ยวกับการพบปะระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียน เพื่อประโยชน์ของการแนะแนวให้คำปรึกษา หรือที่เรียกว่า โฮมรูม (Home Room)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟินเลย์ (จันทิมา จันทรศักดิ์. 2547: 37; อ้างอิงจาก Finley. 1968) ได้ศึกษาขอบเขตและประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยในรัฐเพนซิลวาเนีย โดยใช้แบบสอบถามถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และนักศึกษา จำนวน 21 วิทยาลัย ทั้งผู้บริหาร และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่า การจัดดำเนินงานและการบริหารงานด้านกิจกรรมนักศึกษาที่ให้บริการแก่นักศึกษาอยู่ในสภาพที่น่าพอใจ แต่มีบางแห่งยังต้องมีการปรับปรุง

ฮาร์โรลด์ (จันทิมา จันทรศักดิ์. 2547: 37; อ้างอิงจาก Harrold. 1967) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาในด้านการปลูกฝัง พัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา และการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านการปลูกฝัง พัฒนา และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา และการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้นอยู่กับเหตุผลทางด้านคุณธรรม และภูมิหลังของนักศึกษา มากกว่ากฎเกณฑ์ของสถาบัน

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จรัส โพธิศิริ (จันทิมา จันทรศักดิ์. 2547: 36; อ้างอิงจาก จรัส โพธิศิริ 2518) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า กิจกรรมประเภทต่างๆ ที่จัดส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาของนักศึกษาในทุกๆ ด้าน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า วิทยาลัยครูในกลุ่มภาคใต้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนาและประเพณีน้อย ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อนักศึกษาและทางวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลตรงกันว่ามีประโยชน์มาก

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนั้น ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง และต้องเกิดจากความสมัครใจ ร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาดตนเอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

อาร์ พันธ์ณี (2544: 33) กล่าวว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งและอดทนอ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

กริบบอน และโลเนส (ต่อศักดิ์ กาญจนทรัพย์สิน. 2551: 37; อ้างอิงจาก Gribbon and Lohnes, 1965) ศึกษาค่านิยมด้านอาชีพของนักเรียนในเมืองบอสตัน พบว่านักเรียนชายเลือกอาชีพที่มีรายได้สูงและมีเกียรติ ส่วนนักเรียนหญิงเลือกอาชีพที่มีการติดต่อกับผู้อื่นผู้คนและบริการสังคม

พรพรรณ จันทรง (2541: 64) ได้ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการปรับตัวดีกว่านักเรียนชาย

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีค่านิยมในการเลือกอาชีพและความสามารถในการปรับตัวที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าเพศน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

โจนส์ (กาญจนา โรจนอาภา. 2551: 38; อ้างอิงจาก Jones. 1970) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย

และมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง

2.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

นัท (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546: 13; อ้างอิงจาก Nutt. 1972) ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่นโดย การศึกษาวิเคราะห์จากบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7-12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน จากโรงเรียนมัธยมเวลด์ เซนทรัล (Weld Central Junior Senior High School) รัฐโคโรราโด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบ ปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทาง จิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันตนาการ และผล การศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศและระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้น เรียน

สิริพร ดาวัน (2540: 97) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี พบว่าในแต่ละ ระดับชั้นจะมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนแตกต่างกันไป และพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน และสมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และ บรรยากาศการเรียนการสอน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด ต่อการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน และบรรยากาศในครอบครัว

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์ต่อความขยันหมั่นเพียรของ นักเรียนและมีอิทธิพลต่อปัญหาของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าระดับชั้นน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ใช้เวลา เรียน 3 ปี (ม.4 – ม.6) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและสามารถทำประโยชน์ ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยที่มี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้ และทักษะเฉพาะด้าน ตามศักยภาพเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้น ในการจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เลือกกลุ่มวิชา ตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการจัดดำเนินงาน ของโรงเรียนตามสมควร เพื่อให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ ในการประกอบอาชีพโดยตรง และเป็นพื้นฐาน สำหรับการหาความรู้เพิ่มเติม และการศึกษาต่อในระดับสูงอีกด้วย กรมวิชาการจึงได้จัดโครงสร้าง หลักสูตร ในรูปแบบของแผนการเรียนต่างๆดังนี้

โครงสร้างของหลักสูตร

1. วิชาบังคับ จำนวน 30 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยวิชาบังคับแกน 15 หน่วยการเรียนรู้ และวิชาบังคับเลือก 15 หน่วยการเรียนรู้

วิชาบังคับแกน เป็นวิชาพื้นฐานที่สอดคล้องกับชีวิตและสังคมโดยทั่วไป ผู้เรียนทุกคน ต้องเรียนเหมือนกัน ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา และพลานามัย

1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

ภาษาไทย 6 หน่วยการเรียนรู้

สังคมศึกษา 6 หน่วยการเรียนรู้

พลานามัย 6 หน่วยการเรียนรู้

วิชาบังคับเลือก เป็นวิชาพื้นฐานซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามสภาพท้องถิ่น ผู้เรียนทุกคน ต้องเรียนในรายวิชาต่างๆ ได้แก่ พลานามัย วิทยาศาสตร์ และพื้นฐานวิชาชีพ

1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

พลานามัย 3 หน่วยการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ 6 หน่วยการเรียนรู้

พื้นฐานวิชาชีพ 6 หน่วยการเรียนรู้

1.3 วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจหรือความถนัด และความต้องการของแต่ละคน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียน จะเลือกเรียนอย่างน้อย จำนวน 45 หน่วยการเรียนรู้ ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่มวิชาต่างๆ ต่อไปนี้

2. กลุ่มรายวิชา

2.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ

2.2 กลุ่มวิชาสังคม

2.3 กลุ่มพัฒนาบุคลากร

2.4 กลุ่มวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์

2.5 กลุ่มวิชาชีพ การจัดรายวิชาต่างๆในหลักสูตร ได้แบ่งเป็นแผนการเรียนดังนี้

2.5.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์

2.5.2 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ – คณิตศาสตร์

2.5.3 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ (ภาษาฝรั่งเศส, ภาษาอังกฤษ)

3. กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2532 จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค

3.2 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหาหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค

3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค ดังนั้น นักเรียนแต่ละคนจะมี แผนการเรียนของตนเอง ในแผนการเรียนทุกแผนจะกำหนดให้นักเรียนต้องเรียนวิชาบังคับและวิชา เลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างอย่างน้อย 75 หน่วยการเรียนรู้ และต้องเข้าร่วมกิจกรรมตาม ระเบียบของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค โดยต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน ทั้งหมด

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนได้เลือกกลุ่มวิชาตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถและสอดคล้องกับขีด ความสามารถในการจัดดำเนินงานตาม และแต่ละแผนการเรียนก็มีความแตกต่างกัน

2.1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

จิรวรรณ ธานี (2542: 50) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียนศิลปภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 10 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนศิลปภาษา ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 10 มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง อ่าน และเขียน อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำทั้ง 3 ทักษะ ส่วนทักษะการพูดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ

อรุณพร เนียมสุวรรณ (2549: 159) ได้ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมในการรับบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลาง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิต

บางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 190 คน เป็นนักเรียนชาย 75 คน และนักเรียนหญิง 115 คน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า แผนการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลาง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าแผนการเรียนของนักเรียนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แฮร์ริส (Harris. 1984:14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปร ด้านสติปัญญาและตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียดและการปรับตัวเป็น การใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าเป็นอันตรายหรือไม่ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ

2.1.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คอยโว (Koivo. 1983: 2425-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

รวรรชต์ บัณฑิตยารักษ์ (2547: 48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว อัตมโนทัศน์ และการตั้งเป้าหมาย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการตั้งเป้าหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน การทำหน้าที่ของครอบครัว อัตมโนทัศน์ และการตั้งเป้าหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

จุฬา บุรีภักดี (ชลธิชา บุญเลี้ยง.2546: 17; อ้างอิงจาก จุฬา บุรีภักดี. 2533) ได้ศึกษาคำว่า“บุคลิกภาพ” หมายถึง ลักษณะส่วนรวมของแต่ละบุคคลซึ่งประกอบด้วยระบบร่างกาย และจิตใจที่กำหนดให้บุคคลนั้นมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากบุคคลอื่น พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาทั้งลักษณะภายนอกที่มองเห็น และลักษณะภายในที่แสดงออกทางด้านสติปัญญา อารมณ์และจิตใจ

2.1.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

สตรอม (ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541: 117; อ้างอิงจาก Strom.1969) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวจะสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีการแสดงออกสูง มีความมั่นใจในตนเอง ในทางที่ดี มีการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมได้ดี ชอบสมาคมอยู่เป็นกลุ่ม

กมลพรรณ จันทร์พยอม (2550: 68) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน และบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัว บุคลิกภาพแบบอ่อนโยน บุคลิกภาพแบบมีสติและบุคลิกภาพแบบเปิดกว้าง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น แต่บุคลิกภาพแบบมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น

วรพจน์ สถิตเสถียร (2548: 83-84) ได้ศึกษาบุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูงมักชอบทำกิจกรรมต่างๆ และแสดงพฤติกรรมอย่างตรงไปตรงมา กล้าแสดงความเป็นผู้นำ และชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะ พวกเขาแสดงตัวจึงมักเข้าหาผู้อื่นเพื่อให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนเมื่อมีความเครียด ดังนั้นพวกเขาจึงใช้วิธีเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ไขปัญหา

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองในทางที่ดี ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าบุคลิกภาพน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.1.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

องค์การอนามัยโลก (ลักขณา สรวิวัฒน์. 2545: 3; อ้างอิงจาก World Health Organization. n.d.) ได้ให้ความหมายว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ ซึ่งปราศจากอาการของโรคจิต โรคประสาท หรือลักษณะผิดปกติอื่นๆ ทางจิตใจ และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีสัมพันธ์ภาพอันดีงามกับบุคคลอื่น และดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสะดวกสบาย

สบายรวมทั้งสามารถแสดงความต้องการของตนในโลกที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงนี้ได้โดยไม่มี ความขัดแย้ง

2.1.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

สวาท ไชยราช (2548: 117) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตจตุรธา จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่านักเรียนที่ได้รับนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกันมีสุขภาพจิตแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบรรยากาศแบบเผด็จการมีปัญหาสุขภาพจิตมากกว่านักเรียนที่มีบรรยากาศการเรียนแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

ผู้ปกครอง

2.2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2545: 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมและได้ชื่อว่า เป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญที่สุดในการก่อรูปบุคลิกภาพและสุขภาพจิตของบุคคล เพราะมนุษย์จะเรียนรู้เรื่องการปรับตัวตั้งแต่แรกเกิดด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ให้การเลี้ยงดู จนกว่าจะพ้นออกของพ่อแม่

สุนน อมรวิวัฒน์ (2540: 51) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคม ครอบครัวที่อบอุ่นและมีความสุขช่วยหล่อหลอมให้เด็กมีพัฒนาการ และภาวะสุขภาพจิต ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีเกิดจากบทบาทของพ่อแม่

จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยสรุปได้ว่า ครอบครัวที่อบอุ่นและมีความสุขจะช่วยให้บุคคลมีพัฒนาการที่เหมาะสมและมีสุขภาพจิตดี

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ไซมอนด์ (ซวลี ดวงแก้ว และคณะ. 2549: 40; อ้างอิงจาก Symond.1939) ได้ศึกษาพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงการยอมรับลูกเปรียบเทียบกับ การปฏิเสธลูก พบว่าลูกที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนฝูงรักใคร่และยอมรับเป็นอย่างดี จะยอมเข้าสังคม สนใจการงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนภาพเกี่ยวกับตนเองสูง คือรู้สึกว่าคุณค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย

ออร์ (ชนันภรณ์ ลักษณะพิเชษฐ์. 2545: 20; อ้างอิงจาก Orr. 1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว และการปรับตัวในด้านมโนภาพแห่งตนและความ

มั่นคงทางอารมณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่เรียนเกรด 8–10 จำนวน 110 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีการปรับตัวในด้านมโนภาพแห่งตนและความมั่นคงในอารมณ์ดี เมื่อมีสัมพันธภาพในครอบครัวดี

อมราวดี ณ อุบล (2544: 117) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน พบว่าวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดีมีสุขภาพจิตดีกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็กที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองจะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมเหมาะสมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความขยันหมั่นเพียร ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

2.2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

กระทรวงศึกษาธิการ (ปรียา ชัยนิยม. 2542: 9; อ้างอิงจาก กระทรวงศึกษาธิการ. 2524) กล่าวถึงความรับผิดชอบต่อสังคมว่า ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เริ่มตั้งแต่ครอบครัว ชนเรียน โรงเรียน ชุมชน และประเทศชาติ จึงมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องกระทำต่อผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกัน ได้แก่

1. ความรับผิดชอบต่อชุมชนและประเทศชาติ
2. ความรับผิดชอบต่อบิดามารดาและครอบครัว
3. ความรับผิดชอบต่อโรงเรียนและครูอาจารย์
4. ความรับผิดชอบต่อเพื่อน

2.2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

เพค และฮาวิงเฮิร์ส (ศิรินันท์ วรรัตนกิจ. 2545: 79; อ้างอิงจาก Peck and Havinghurst. 1963) ได้ศึกษาพัฒนาการของเด็กและลักษณะบุคลิกภาพของเด็ก ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่เป็นประชาธิปไตยจะมีความเป็นอิสระในตนเองและมีความรับผิดชอบสูง ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่เป็นอัตตาธิปไตยจะมีความเป็นอิสระในตนเองและมีความรับผิดชอบต่ำ

อรรธรณ พานิชปฐมวงศ์ (2542: 54) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตตลิ่งชัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันส่งผลทางบวกต่อความมีวินัยในตนเอง

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่เป็นประชาธิปไตยจะมีความเป็นอิสระในตนเองและมีความรับผิดชอบสูง ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมทรง สุวรรณเลิศ (ต่อศักดิ์ กาญจนทรัพย์สิน. 2551: 31; อ้างอิงจาก สมทรง สุวรรณเลิศ. 2514) ได้กล่าวว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำหรือยากจนมักมีปัญหาทางทั้งทางร่างกายและจิตใจ และนำไปสู่ปัญหาความประพฤติดังปัญหาเหล่านี้มีผลเสียต่อการเรียนและต่อปัญหาทางอารมณ์

2.2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

จรัมพร สุวรรณวัฒนะ (2542: 57) ได้สำรวจปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เครช (ทิวา เทพเสนา. 2546: 60; อ้างอิงจาก Krech. 1962) พบว่า รายได้ของบิดามารดาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมสนับสนุนให้บุตรเลือกอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือการออกไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับตนเอง รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาล่าเรียน และเพื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงิน สำหรับส่งเสริมการศึกษาล่าเรียนแก่บุตรของเขา บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจชั้นต่ำกว่าอาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้

จากงานวิจัยในข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลทำให้การประสบปัญหาของนักเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ประทีป อึ้งทรงธรรม (อรรถพล ระวังโรจน์. 2547: 61; อ้างอิงจาก ประทีป อึ้งทรงธรรม. 2542) ได้แสดงทรรศนะต่อความสัมพันธ์ของการเป็นครูผู้มีบทบาทหน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนได้ว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้นไม่เพียงแต่สอนและให้ความรู้แก่นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะเป็นผู้ปลีกร่างกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนในต่างสถานที่ได้อีกด้วย

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา (ธิดา วิถีพานิชยางกูร. 2550: 35; อ้างอิงจาก พรเพ็ญ สุวรรณเดชา. 2542) กล่าวว่า ถ้ามีการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้องและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงเป็นแนวทางในการจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูจะเป็นส่วนช่วยในการเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี และส่งผลต่อการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

พรจิรา วงศ์ชนะภัย (2545: 62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู พบว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู จะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ทางวิชาการระหว่างนักเรียนกับครูสูงจึงมีความสามารถในการแก้ปัญหาและการปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ไทเลอร์ (กาญจนา โรจนอาภา. 2550: 59; อ้างอิงจาก Tyler. 1964) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียนเป็นมิตรที่ดีให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่าการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน จะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ชนนุช บุญสิทธิ์ (2541: 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นเพื่อสัมพันธภาพอันดีกับเพื่อนไว้ดังนี้ แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังคนอื่นพูด แสดงกริยา รับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดบุคคลอื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสมไม่อ้าวต รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผล และจดจำข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

ณรงค์ เส็งประชา (กาญจนา โรจนอาภา. 2550: 60; อ้างอิงจาก ณรงค์ เส็งประชา. 2538) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ไม่อาจได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้องและอาจนำพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของตน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ทั้งในการเรียนร่วมกัน การทำงานร่วมกัน รวมทั้งการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ชูลีพร เห่งพรหมมินทร์ (2546: 43) ได้ทำการศึกษาและพัฒนามนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณามนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนรายด้าน แล้วพบว่า มนุษยสัมพันธ์ด้านการสนใจความรู้สึกของกันและกัน และด้านการพูดให้กำลังใจกัน อยู่ในระดับมาก ส่วนมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนด้านการใช้วาจาที่สุภาพในการกล่าวทักทาย ด้านการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ด้านการแสดงความคิดเห็น และการเสนอแนะสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่เพื่อน และด้านการปฏิเสธคำชักชวนที่ทำลายมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

เดอคอสเตอร์ (ชวลินี จุงพิวัฒน์. 2547: 48; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และพัฒนานุสัยสัมพันธกับเพื่อนนักเรียนดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

2.3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม

2.3.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม

บุญรัตน์ ปานประสงค์ (2543: 80 - 82) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่า ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสนั้น สถานที่สำหรับกองเชียร์นั้นคับแคบและร้อน เป็นปัญหาสำคัญมากที่สุด

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีฐานะเป็นภาควิชาโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนอังรีดูนังต์ แขวงปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

ในปีการศึกษา 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวันได้เปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โรงเรียนจึงเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน หรือ โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทบวงมหาวิทยาลัย และเปลี่ยนใช้ชื่ออักษรย่อของ โรงเรียนเป็น ส.มศว และเครื่องหมายรูปกราฟเป็นเครื่องหมายประจำโรงเรียน

3.2 การจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ปัจจุบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีหลักสูตรการเรียนการสอนจำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และหลักสูตรภาษาอังกฤษในโครงการนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษภาคภาษาอังกฤษ (English Program for Talented Students หรือ EPTS) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีนักเรียนทั้งหมด 1,992 คน มีนักเรียนชายทั้งหมด 950 คน มีนักเรียนหญิงทั้งหมด 1,042 คน มีห้องเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 27 ห้องเรียน และมีห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 22 ห้องเรียน

3.3 การบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการบริหารงานและแบ่งสายงานออกเป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้

3.3.1 ฝ่ายวิชาการ ระบบการบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นหน่วยงานในฝ่ายวิชาการ ดังนั้นเพื่อกระจายอำนาจบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานยิ่งขึ้น จึงให้มีหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทำหน้าที่บริหารและประสานงานกับฝ่ายวิชาการ โรงเรียน และอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อร่วมกันดำเนินการปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบายของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด

3.3.2 ฝ่ายปกครอง งานการปกครอง เป็นภารกิจส่วนหนึ่งของการศึกษาอบรม เพราะโดยธรรมชาติของสังคมนั้น คนเก่งวิชาการอย่างเดียวไม่พอ ต้องเป็นคนดีด้วย จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างแท้จริง ดังนั้นครูอาจารย์ทุกคนจึงมีหน้าที่ทั้งให้ความรู้และอบรมสั่งสอนให้ประพฤติแต่ในสิ่งที่ดีงาม โดยมีฝ่ายปกครองเป็นผู้รับผิดชอบด้านนโยบายและบริหารงานปกครองไปสู่การชี้แนะให้นักเรียนทำความดีและดูแลระวังป้องกันไม่ให้เกิดทำในสิ่งที่ไม่ดีด้วยมาตรการที่เชื่อมโยงกันทั้งระบบ ซึ่งเป็นกระบวนการวิธีที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ

3.3.3 ฝ่ายบริหารและธุรการ งานฝ่ายบริหารและธุรการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการทางการศึกษาที่ให้การสนับสนุนด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานบุคคล การเงิน และการบริหารจัดการด้านธุรการ ซึ่งมุ่งเน้นประสิทธิภาพแห่งคุณภาพที่รวดเร็วทันเหตุการณ์และถูกต้อง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บุคลากรทุกฝ่ายรวมทั้งนักเรียน ดังนั้นฝ่ายบริหารและธุรการจึงมุ่งเน้นไปทางการให้บริการด้วยความเต็มใจและมีประสิทธิภาพครบถ้วนทุกภาคส่วนในระบบบนแนวคิดทางยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ และเป็นฐานแห่งนโยบายการบริหารโรงเรียน

3.3.4 ฝ่ายบริการ ภารกิจด้านบริการ มีสายงานครอบคลุมการดำเนินงานหลายๆ ด้านของโรงเรียน ในลักษณะที่เป็นงานจัดหา ปรับปรุง บำรุงรักษา ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติงานโดยรวมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีการบริหารจัดการองค์กรในรูปแบบคณะกรรมการฝ่ายบริการ

3.3.5 ฝ่ายกิจการนักเรียน กิจกรรมนักเรียนเป็นอีกวิธีหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ตามหลักการศึกษาแบบพิพัฒนาการ (Progressive Education) อันเป็นกระบวนการทางความคิดและปฏิบัติทางการศึกษาด้วยการสร้างสมทักษะประสบการณ์จากการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ตัดสินใจ

และปฏิบัติได้ในชีวิตจริง อันเป็นการพัฒนาพฤติกรรมสู่สังคมองค์ความรู้ และสังคมแห่งปัญญาในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ก่อตั้งโดยหลักการศึกษาแบบพิพัฒนาการ จึงถือว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นนโยบายสำคัญควบคู่กันมาทางด้านวิชาการ ตั้งแต่สมัยเริ่มแรกของโรงเรียน โดยมีการเลือกตั้งประธานคณะกรรมการนักเรียนครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2499 กิจกรรมนักเรียนเป็นการผสมผสานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งนักเรียนต้องฝึกฝนค้นคว้าหาความรู้จากการเรียนในห้องเรียนมาลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในกิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน และชุมนุม ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจและเกิดประสบการณ์กว้างไกลยิ่งขึ้น การที่นักเรียนทำงานสำเร็จได้ด้วยความสามารถของตนเองนั้น ย่อมก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ เชื่อมั่นในตนเอง และเกิดกำลังใจที่จะศึกษาเล่าเรียนยิ่งขึ้น กิจกรรมเป็นสิ่งเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงที่เสริมให้การเรียนรู้ทางวิชาการนั้นกว้างขวาง ลึกซึ้ง สมบูรณ์มากขึ้น และสามารถนำมาแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการฝึกอบรมให้มีภาวะผู้นำ เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม รู้จักสิทธิหน้าที่ตามแนวทางประชาธิปไตย นอกจากนี้กิจกรรมยังเป็นการประเมินการเรียนการสอนว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในระดับที่จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งช่วยให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสติดตามผลการเรียนและรู้แนวทางการให้การศึกษาแก่นักเรียน และยังเป็นการแสดงถึงความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปกครอง รวมทั้งแหล่งวิทยาการและทรัพยากรต่าง ๆ จะได้เอื้อให้การแสดงกิจกรรมของนักเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น พร้อมกับเผยแพร่แก่บุคคลและสถาบันต่าง ๆ ที่สนใจอันเป็นช่องทางหนึ่งของการเชื่อมความสัมพันธ์กับชุมชน

3.4 กิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน

ดำเนินการตามธรรมนูญคณะกรรมการนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำแนกตามลักษณะกิจกรรม ดังนี้

3.4.1 กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นการบริหารกิจกรรมนักเรียนโดยประสานความร่วมมือในการดำเนินงานกับคณะบรรยเวกษ์ ด้วยการจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ใดๆ รวมทั้งการเสนอแนะและชี้แนะ ส่งเสริมชุมนุมต่าง ๆ จัดกิจกรรมตามโอกาสและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งชุมนุมวิชาการและชุมนุมกิจกรรม

3.4.2 กิจกรรมส่งเสริมงานปกครองนักเรียน เป็นการร่วมมือกับฝ่ายปกครอง เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมปกครองดูแลกันเองตามประเพณีและระบอบประชาธิปไตย และพัฒนาคุณสมบัติส่วนบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในสังคม ได้แก่ ชุมนุมสวัสดิภาพนักเรียน เพื่อ

ความปลอดภัย การอยู่ในระเบียบวินัยและส่งเสริมความดี รวมทั้งความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เช่น สารวัตรลูกเสือ (ชุมนุมสวัสดิภาพนักเรียน), คณะกรรมการนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (เวรประจำวัน)

3.4.3 กิจกรรมพิเศษ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะกิจ ได้แก่

3.4.3.1 กิจกรรมชุมชน จัดหรือส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมตามโอกาสต่างๆ และการร่วมมือกับชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมตามประเพณีหรือเทศกาลต่างๆ รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ดนตรี กีฬา และสาธารณประโยชน์

3.4.3.2 กิจกรรมที่โรงเรียนมอบหมายเป็นการเฉพาะกิจ ทั้งภายในและนอกโรงเรียน

3.5 คณะกรรมการนักเรียน

คณะกรรมการนักเรียน เป็นส่วนงานบริหารกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทางวิชาการและปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาให้หลากหลายและลุ่มลึกยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้นักเรียนมีสมรรถภาพในการปรับตัว มีความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้และประสบการณ์ตรง ในรูปแบบคณะกรรมการนักเรียน โดยมีการเลือกตั้งประธานคณะกรรมการนักเรียนทุกปีการศึกษา (ครั้งแรกเมื่อ 17 สิงหาคม พ.ศ.2499) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ผู้นำในกิจกรรมตามวัตถุประสงค์และนโยบาย

3.6 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมชุมนุม

เป็นการฝึกและสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักการดำเนินชีวิตตามหลักประชาธิปไตย เป็นวิธีบูรณาการที่เชื่อมโยงความรู้หลายๆ ด้านให้เกิดเป็นประสบการณ์และความเข้าใจอันเป็นพลังทางการคิดและในการปฏิบัติ ให้ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เช่น มีการสำรวจความคิดเห็นเพื่อเสนอโรงเรียนพิจารณา การส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นผู้นำและให้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถเฉพาะตน มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม โดยจัดให้มีกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน ดังต่อไปนี้คือ

3.6.1 ชุมนุมกีฬาและนันทนาการ

3.6.2 ชุมนุมคณิตศาสตร์

3.6.3 ชุมนุมคหกรรมศาสตร์

3.6.4 ชุมนุมคอมพิวเตอร์

3.6.5 ชุมนุมเชียร์

3.6.6 ชุมนุมดนตรีและการละคร

- 3.6.7 ชุมนุมเทคโนโลยีธุรกิจ
- 3.6.8 ชุมนุมภาษาต่างประเทศ
- 3.6.9 ชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- 3.6.10 ชุมนุมวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
- 3.6.11 ชุมนุมศิลปศึกษา
- 3.6.12 ชุมนุมสวัสดิภาพนักเรียน
- 3.6.13 ชุมนุมสังคมศึกษา
- 3.6.14 ชุมนุมสื่อสารมวลชนและถ่ายภาพ
- 3.6.15 ชุมนุมห้องสมุด
- 3.6.16 ชุมนุมสโมสรอินเทอร์เน็ต

และกิจกรรม "ร้านสวัสดิการนักเรียน" เป็นบริการของคณะกรรมการนักเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอนของแต่ละชุมนุมและสิ่งของเครื่องใช้จำเป็นอื่นๆ แก่นักเรียน

ในการดำเนินกิจกรรมของแต่ละชุมนุม จะมีประธานชุมนุมและรองประธานชุมนุมกับคณะกรรมการชุมนุมตำแหน่งต่างๆ เป็นผู้ดำเนินงาน โดยมีอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องตามสายงานหรือผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะด้านซึ่งได้รับเชิญในฐานะที่ปรึกษาชุมนุม เป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 711 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 220 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 220 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 330 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 381 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 68 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 178 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 83 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 95 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 220 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 220 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรในแต่ละระดับชั้นเป็นเพศ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน เป็นนักเรียนชาย 131 คน และนักเรียนหญิง 140 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 220 คน เป็นนักเรียนชาย 103 คน และนักเรียนหญิง 117 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 220 คน เป็นนักเรียนชาย 96 คน และนักเรียนหญิง 124 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 178 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร: กลุ่มตัวอย่าง = 4: 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 33 คน และนักเรียนหญิง 35 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน เป็นนักเรียนชาย 26 คน และนักเรียนหญิง 29 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน เป็นนักเรียนชาย 24 คน และนักเรียนหญิง 31 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	ชาย (คน)		หญิง (คน)		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มัธยมศึกษาปีที่ 4	131	33	140	35	271	68
มัธยมศึกษาปีที่ 5	103	26	117	29	220	55
มัธยมศึกษาปีที่ 6	96	24	124	31	220	55
รวม	330	83	381	95	711	178

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
() ชาย () หญิง
2. ระดับชั้น
() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. แผนการเรียน
() คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์
() คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ
() ภาษาต่างประเทศ
() ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก
4. คะแนนเฉลี่ยสะสม
5. รายได้ของผู้ปกครองรวมกัน บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเฉพาะที่เกี่ยวข้องบุคลิกภาพ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541) และธารรัตน์ ชื่นทอง (2542)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
00	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่าน ไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
คะแนน		คะแนน	
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1	
จริง	ให้ 4	ให้ 2	
จริงบ้าง	ให้ 3	ให้ 3	
จริงน้อย	ให้ 2	ให้ 4	
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามบุคลิกภาพ ตามแนวคิดของอัจฉรา วงษ์วัฒนามงคล (2533: 57-58) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย
บุคลิกภาพแบบ บี	หมายถึง	ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของเดวิด โกลด์เบิร์ก และพอล วิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams. 1988) แปลเป็นภาษาไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิท และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2 - 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระหว่างที่ท่านผ่านมานี้

0 รู้สึกสบายและสุขภาพจิตดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติ
มาก

00 รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติ
มาก

เกณฑ์การให้คะแนนแบบคัดกรองสุขภาพจิต

ผู้ที่ตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 2 ข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 2 ข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมาย ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายของธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ (2539) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

มีคะแนนตั้งแต่ 0 – 11 ผลคือ สุขภาพจิตดี

มีคะแนนตั้งแต่ 12 ขึ้นไป ผลคือ สุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของวงเดือน จงไพบุลย์ (2543) และสุกัญญา แยมยิ้ม (2541)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง					
0	ข้าพเจ้าให้ความเคารพต่อผู้ปกครอง					
00	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลาที่ผู้ปกครองกำหนด					
	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน					
0	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
00	ผู้ปกครองคอยซักถามเมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	คะแนน	คะแนน
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1
จริง	ให้ 4	ให้ 2
จริงบ้าง	ให้ 3	ให้ 3
จริงน้อย	ให้ 2	ให้ 4
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการระดมความคิดเห็นต่อครอบครัว

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระดมความคิดเห็นต่อครอบครัว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวของต่อศักดิ์ กาญจนทรัพย์สิน (2551)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ

5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ข้อ ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำความสะอาดบ้าน					
00	ข้าพเจ้าไม่เคยแบ่งเบาภาระครอบครัว					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
	คะแนน			คะแนน	
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	ให้	5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 หมายถึง มีภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 หมายถึง มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของอรนุช กันสิทธิ์ (2542) และสุภาภรณ์ ศศิดิถีธรรม (2543)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู					
00	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพต่อครูทุกครั้งเมื่อพบ					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					
0	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน					
0	ครูให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
00	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
	คะแนน	คะแนน
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1
จริง	ให้ 4	ให้ 2
จริงบ้าง	ให้ 3	ให้ 3
จริงน้อย	ให้ 2	ให้ 4
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของชาติชาย หมั่นสมักร (2542) และ มาริษา นาคทับที (2541)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดีทุกคน					
00	เพื่อนให้การยอมรับข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	คะแนน		คะแนน
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้	1
จริง	ให้ 4	ให้	2
จริงบ้าง	ให้ 3	ให้	3
จริงน้อย	ให้ 2	ให้	4
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1	ให้	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมนักเรียน

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของชาติชาย หมั่นสมักร (2542) และ นลินี ธรรมอำนายสุข (2541)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียน สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนมีบริเวณกว้างขวาง					
00	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนไม่มีเสียงรบกวนจาก ภายนอก					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
คะแนน			คะแนน		
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	ให้	5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของจันทิมา จันทรศักดิ์ (2547) และมนัส นิลสวัสดิ์ (2547)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>การวางแผนในการเข้าร่วมกิจกรรม</u> ข้าพเจ้าเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเข้าร่วมกิจกรรม					
00	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้ล่วงหน้าทุกครั้งก่อนเข้าร่วมกิจกรรม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
คะแนน			คะแนน		
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	

จริงน้อยที่สุด

ให้ 1

ให้ 5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 – 5.00 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 – 3.66 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์นันทวิทย์ เปี่ยมพานาคะ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อความ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังนี้

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.178 -4.001

2.2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต จำนวน 60 ข้อ

2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.222 -20.140

2.4 แบบสอบถามภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.074 -8.863

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.221 -14.717

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.267 -6.454

2.7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.233 -17.000

2.8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.522 -11.529

3. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

3.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8468

3.2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9636

3.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8500

3.4 แบบสอบถามภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8409

3.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8105

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8291

3.7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8051

3.8 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9081

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบราค (Cronbrach)

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้
เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทน
ความหมายดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F-Distribution
F-Prop.,p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนน ดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนน มาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน โดยใช้ คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน โดยใช้ คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Y	แทน	แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน
X ₁	แทน	เพศ: ชาย
X ₂	แทน	เพศ: หญิง
X ₃	แทน	ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
X ₄	แทน	ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
X ₅	แทน	ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
X ₆	แทน	แผนการเรียน: คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์
X ₇	แทน	แผนการเรียน: คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ
X ₈	แทน	แผนการเรียน: ภาษาต่างประเทศ
X ₉	แทน	แผนการเรียน: ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก
X ₁₀	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₁	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₁₂	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₃	แทน	สุขภาพจิต
X ₁₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₅	แทน	ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₇	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
X ₁₈	แทน	ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิตค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นคว้าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	81	45.51
หญิง	97	54.49
รวม	178	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้น		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	68	38.20
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	55	30.90
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	55	30.90
รวม	178	100.00
แผนการเรียน		
คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	43	24.16
คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ	42	23.60
ภาษาต่างประเทศ	46	25.84
ภาษาอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ก	47	26.40
รวม	178	100.00

จากตาราง 2 ปัจจัยส่วนตัว เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.49 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 45.51

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 38.20 รองลงมาคือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.90

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างศึกษาในแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์ ก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.40 รองลงมาคือศึกษาในแผนการเรียนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 25.84 ศึกษาในแผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 24.16 และศึกษาในแผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 23.60

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ สุขภาพจิตสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ สุขภาพจิตสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ปัจจัย	$\bar{X}$	S	การแปลผล
1. แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน	3.50	.685	ปานกลาง
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.34	.397	สูง
3. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	111882.02	88255.040	สูง
4. บุคลิกภาพ	55.56	6.603	แบบ เอ
5. สุขภาพจิต	10.01	8.084	ดี
6. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.34	.449	ดีพอใช้
7. ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว	2.78	.576	ปานกลาง
8. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.29	.333	ดีพอใช้
9. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.10	.385	ดีพอใช้
10. ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.28	.626	ดีพอใช้

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับดีพอใช้ ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง บุคลิกภาพแบบ เอ และสุขภาพจิต อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตาราง 4 แสดงผลการการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	Y
X ₁		-1.00**	.048	.024	-.074	.011	-.003	.002	-.010	-.081	.010	.085	-.082	.108	.091	.026	.067	.089	.080
X ₂			-.048	-.24	.074	-.011	.003	.003	.010	.081	-.010	-.085	.082	-.108	-.091	-.026	-.067	-.089	-.080
X ₃				-.526**	-.526**	-.012	.026	.026	.027	.026	.020	.124	-.133	.027	.096	.058	.144	.037	.082
X ₄					-.477**	-.008	.001	.001	.013	.067	-.096	-.079	-.004	-.105	-.104	-.136	-.167*	-.121	-.131
X ₅						.020	-.028	-.028	-.042	-.094	.075	-.052	.144	.077	.004	.074	.016	.083	.045
X ₆							-.314**	-.333**	-.338**	.046	-.040	.036	.074	.092	.095	.130	.134	.054	.037
X ₇								-.328**	-.333**	-.063	.087	-.080	-.050	-.067	-.074	-.020	-.072	-.057	-.063
X ₈									-.354**	.011	-.021	.070	.088	.030	-.025	-.059	-.085	.037	.000
X ₉										.005	-.024	-.028	-.111	-.055	.004	-.049	.024	-.034	.025
X ₁₀											-.018	.171*	.002	-.014	-.038	.027	-.010	-.040	-.047
X ₁₁												.013	-.063	.050	-.007	-.040	-.080	.013	.019
X ₁₂													-.126	.306**	.163*	.303**	.0172*	.186*	.256**
X ₁₃														-.132	-.142	.103	.063	-.080	-.163*
X ₁₄															.740**	.737**	.295**	.761**	.712**
X ₁₅																.633**	.348**	.858**	.570**
X ₁₆																	.543**	.698**	.626**
X ₁₇																		.111	.014
X ₁₈																			.774**
Y																			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X_{18}) ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สุขภาพจิต (X_{13})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 12 ปัจจัย ได้แก่ เพศ: ชาย (X_1) เพศ: หญิง (X_2) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_5) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ (X_6) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ (X_7) แผนการเรียน: ภาษาต่างประเทศ (X_8) แผนการเรียน: ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{10}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นคว้าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 - 6

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นเกณฑ์โดยใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	58.752	14.688	104.268**
Residual	173	24.370	.141	
Total	177	83.122		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า มี 4 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร
โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₈	1.008	.095	.920	.774	.600	263.456**
X ₁₈ X ₁₄	.580	.101	.380	.797	.636	152.595**
X ₁₈ X ₁₄ X ₁₅	.615	.100	-.517	.833	.694	131.852**
X ₁₈ X ₁₄ X ₁₅ X ₁₃	.009	.004	-.113	.841	.707	104.268**
a = 5.342						
R = .841						
R ² = .707						
SE _{est} =						
.375						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X₁₈) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₁₄) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X₁₅) และสุขภาพจิต (X₁₃) และปัจจัยทั้ง 4 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ได้ร้อยละ 70.70

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 5.342 + 1.008 X_{18} + .580 X_{14} - .615 X_{15} - .009 X_{13}$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนน
มาตรฐาน

$$Z = 920 X_{18} + .380 X_{14} - .517 X_{15} - .113 X_{13}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 711 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 220 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 220 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 330 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 381 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 68 คน นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 178 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 83 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 95 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ เป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพของนักเรียน ได้แก่ ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ของนักเรียนต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต แบ่งตามแบบแบบสอบถามบุคลิกภาพของสัทัญญา แย้มยิ้ม (2541) และธารารัตน์ ชื่นทอง (2542) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพแบบ บี จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.178 -4.001 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8468

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของ เดวิด โกลด์เบิร์ก และ พอล วิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams. 1988) แปลเป็นไทยโดย นายแพทย์ ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8105

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.222 -20.140 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8500

ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.074 -8.863 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8409

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.221 -14.717 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8105

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.267 -6.454 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8291

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.233 -17.000 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8051

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.522 -11.529 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9081

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise MultiPle Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X_{18}) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สุขภาพจิต (X_{13})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 12 ปัจจัย ได้แก่ เพศ: ชาย (X_1) เพศ: หญิง (X_2) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_5) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ (X_6) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ (X_7) แผนการเรียน: ภาษาต่างประเทศ (X_8) แผนการเรียน: ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{10}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{13})

5. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 5.342 + 1.008 X_{18} + .580 X_{14} - .615 X_{15} - .009 X_{13}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = 920 X_{18} + .380 X_{14} - .517 X_{15} - .113 X_{13}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X_{18}) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาที่ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคน เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายหาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับตนเอง รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค และถ้าหากกิจกรรมนักเรียนที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น สามารถตอบสนองบุคลิกภาพ หรือคุณลักษณะของนักเรียนดังกล่าวได้แล้ว ยิ่งจะทำให้นักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ มากขึ้น และมีจำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาร์โรลด์ (Harrold.: 1967) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมในมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้บริหารอาจารย์และนักเรียน เห็นว่า กิจกรรมนักเรียนสามารถปลูกฝัง พัฒนา และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักเรียน และการควบคุมการจัดกิจกรรมนักเรียนดังกล่าว ขึ้นอยู่กับเหตุผลทางด้านคุณธรรมและภูมิหลังของนักเรียนมากกว่ากฎเกณฑ์ของทางสถาบัน

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครอง มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียนนั้น เพราะมีความเป็นกันเองระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน ผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ทุกเรื่องให้การสนับสนุนนักเรียน ทั้งในเรื่องการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมนุมต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ มีความสุขในการเรียน และได้กระทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับลักขณา สรวิวัฒน์ (2545.) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมและได้ชื่อว่าเป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญที่สุดในการก่อบุคลิกภาพและสุขภาพจิตของบุคคลเพราะมนุษย์จะเรียนรู้เรื่องการปรับตัวตั้งแต่แรกเกิดด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ให้การเลี้ยงดู จนกว่าจะพ้นออกของพ่อแม่ และสอดคล้องกับสุมน อมรวิวัฒน์ (2540.) ที่กล่าวไว้ว่า ครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคม ครอบครัวที่อบอุ่นและมีความสุขช่วยเหลือหล่อหลอมให้เด็กมีพัฒนาการ และภาวะสุขภาพจิต ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีเกิดจากบทบาทของพ่อแม่

1.3 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เนื่องจากเห็นว่าการที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนเอง เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นการพัฒนาความสามารถพิเศษของตนเองในทุกๆ ด้าน ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. : 2524) กล่าวถึงความรับผิดชอบต่อสังคมว่า ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เริ่มตั้งแต่ครอบครัว ชั้นเรียน โรงเรียน ชุมชน และประเทศชาติ จึงมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องกระทำต่อผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกัน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อชุมชนและประเทศชาติ ความรับผิดชอบต่อบิดามารดาและครอบครัว ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน และครูอาจารย์ และความรับผิดชอบต่อเพื่อน

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า สัมพันธภาพนักเรียนกับครูดี นักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันนั้น เป็นเพราะว่า ครูให้คำปรึกษาและแนะนำในการจัดกิจกรรมต่างๆ ได้ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยทั่วไป เป็นผู้ประสานงานระหว่างนักเรียนกับหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งดูแลความเรียบร้อยในการจัดกิจกรรม ทำให้กระบวนการจัดกิจกรรมของเรียนเป็นไปด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับประทีป อึ้งทรงธรรม (2542.) ที่ได้แสดงทรรศนะต่อความสัมพันธ์ของการเป็นครูผู้มีบทบาทหน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนได้ว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้นไม่เพียงแต่สอนและให้ความรู้แก่นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะเป็นผู้ปลุกเร้าแรงกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนในต่างสถานที่ได้อีกด้วย และยังสอดคล้องกับพรเพ็ญ สุวรรณเดชา (2542.) กล่าวว่า ถ้ามีการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้องและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงเป็นแนวทางในการจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด

1.5 ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมทั่วไปในการเข้าร่วมกิจกรรมของเรียนดี ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเรียนมาก ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น อาคารสถานที่ บรรยากาศในการจัดและเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรม สิ่งเหล่านี้หากได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนในทางที่เหมาะสม จะทำให้

นักเรียนสนใจและอยากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียนมาก สอดคล้องกับมาสโลว์ (Maslow.1987) ได้ลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ไว้ 5 ชั้น โดยความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) ซึ่งหมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่ผลักดันรุนแรงและสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่บุคคลต้องการในการดำรงชีวิต ถ้าความต้องการขั้นนี้ขาดไป ความต้องการในลำดับขั้นต่อไปจะไม่เกิดขึ้น เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมที่ต้องดำรงชีวิตอยู่ และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สุขภาพจิต (X_{13}) อภิปรายได้ดังนี้

2.1 สุขภาพจิต มีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียน ต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เนื่องจากเห็นความสำคัญ และเห็นคุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรม การจัดกิจกรรมมีบรรยากาศที่น่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก นอกจากนี้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีนั้น ยังเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานของตน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนและการทำงาน พยายามแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองให้เป็นไปอย่างดีที่สุด จึงทำให้นักเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษา ต้องกระตือรือร้นในด้านการเรียน การศึกษา รวมทั้งพยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ให้ผ่านพ้นไปด้วยดี การเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีผลต่อสุขภาพจิตของตนเองในที่สุด ทั้งนี้เพราะสุขภาพจิตถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหลายประเภทของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลโดยตรง เพราะการที่บุคคลจะสามารถประกอบกิจกรรมใดๆ ได้ดี จะต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สอดคล้องกับองค์การอนามัยโลก (World Health Organization. n.d. : 2545) ได้ให้ความหมายว่า สุขภาพจิตหมายถึง ความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ ซึ่งปราศจากอาการของโรคจิต โรคประสาท หรือลักษณะผิดปกติอื่นๆ ทางจิตใจ และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีสัมพันธภาพอันดีงามกับบุคคลอื่น และดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสะดวกอย่างสุขสบายรวมทั้งสามารถแสดงความต้องการของตนในโลกที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงนี้ได้โดยไม่มีข้อขัดแย้ง

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศ: ชาย (X_1) เพศ: หญิง (X_2) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_5) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ (X_6) แผนการเรียน: คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ (X_7) แผนการเรียน:

ภาษาต่างประเทศ (X₈) แผนการเรียน: ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก (X₉) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₁₀) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X₁₁) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₇) อภิปรายได้ดังนี้

3.1 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนชายและหญิงบางคนที่กำลังศึกษา ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชายบางคน ชอบการเข้าร่วมกิจกรรมตามธรรมชาติของเด็กชายที่ต้องการมีเพื่อนมากและ ต้องการการยอมรับของกลุ่มและ เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม ในแง่ที่ว่า ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์นอกสถาบัน การชุมนุม การกีฬาภายในสถาบัน (Good. 1973: 9) นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อสังคม ได้ฝึกฝนตนเอง และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

นักเรียนชายบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียน ชายบางคน อาจคิดว่าไม่ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเท่าที่ควร เป็นการสูญเสีย เวลา ไม่มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง เวลาเข้าร่วมกิจกรรม และต้องเหน็ดเหนื่อย

ในขณะที่นักเรียนหญิงบางคน เห็นว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเป็นการได้รับการ ยอมรับจากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศและยังได้รับการสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้กระทำการที่ ตนเองสนใจ ช่วยให้เป็นคนมั่นใจ กล้าแสดงออก รักพวกพ้อง และรักสถาบัน ส่วนนักเรียนหญิงบาง คน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงบางคนอาจมีลักษณะไม่ กล้าแสดงออกเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม เห็นว่ากิจกรรมนักเรียนเป็นเรื่องของคนส่วนน้อยและอาจทำ ให้เสียเวลาที่จะปรับตัวเข้ากับคนหมู่มาก และการเข้าร่วมกิจกรรมก็ให้เป็นไปโดยความสมัครใจ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของกริบบอนและโลเนส (Gribbon: Lohnes.:1965) ได้ศึกษาค่านิยมด้าน อาชีพของนักเรียนในเมืองบอสตัน พบว่า นักเรียนชายเลือกอาชีพที่มีรายได้สูงและมีเกียรติ ส่วน นักเรียนหญิงเลือกอาชีพที่มีการติดต่อกับผู้อื่นผู้คนและบริการสังคม

3.2 ระดับชั้น ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีการแบ่งตามระดับชั้นนั้น มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคน อาจไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วม กิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทำกิจกรรมมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และอาจเห็นว่าไม่ได้ ก่อให้เกิดประโยชน์ตามความมุ่งหมาย ตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมที่แท้จริง ไม่ได้รับ คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน ขาดครูที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ ไม่เข้าใจในกระบวนการการ จัดกิจกรรมและบางทีนักเรียนบางคนที่อยู่ในแต่ละระดับชั้นนั้นเห็นว่าแนวทางและการดำเนินการจัด กิจกรรมดังกล่าวไม่ได้อยู่ในหลักสูตรกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละครั้ง ครูที่ปรึกษามีไม่เพียงพอ ดังที่ Nutt (1972)

ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่นโดยการศึกษาวเคราะห์จากบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7-12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน จากโรงเรียนมัธยมเวสต์ เซ็นทรัล (Weld Central Junior Senior High School) รัฐโคโลราโด ผลการศึกษาพบว่านักเรียนประสบปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันตนาการ และผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศและระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร ดาวิน (2540: 97) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี พบว่า ในแต่ละระดับชั้นจะมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนแตกต่างกันไป และพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียน และสมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยาการการเรียนการสอน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และบรรยาการการเรียนการสอน ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทศนคติต่อการเรียน บรรยาการการเรียนการสอน และบรรยาการในครอบครัว

3.3 แผนการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน นักเรียนที่แบ่งตามแผนการเรียนบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคน เห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เป็นการเสริมสร้างความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ นอกห้องเรียนได้เป็นอย่างมาก และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม

ในขณะที่นักเรียนที่แบ่งตามแผนการเรียนบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนน้อยทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เรียนในแต่ละแผนการเรียนบางคน เห็นว่า อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีน้อย สิ่งแวดล้อมในการจัดกิจกรรมไม่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณพร เนียมสุวรรณ (2549: 159) ได้ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลาง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิตบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลางแตกต่างกัน

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนมากทั้งนี้เพราะนักเรียนรู้จักแบ่งเวลาในการท่องตำรา อ่านหนังสือ แบ่งเวลาทบทวน บทเรียนที่เรียนมา เมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถาบันจัดขึ้น ควบคู่กับการเรียนในชั้นเรียน ตามปกติ ก็ไม่มีผลต่อการเรียนไม่ทำให้ผลการเรียนลดลง

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมากแล้วอาจมีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนเอง ทำให้ผลการเรียนลดลง เนื่องจากไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า หรือทบทวน บทเรียน ทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมของทางสถาบันไม่เป็นไปโดยสม่ำเสมอ หรือนักเรียนบางคนอาจ คิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนไม่มีผลต่อหน่วยกิตหรือรายวิชาที่เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รวงรัชต์ บัณฑิตยารักษ์ (2547: 48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การทำหน้าที่ของ ครอบครัว อัตมโนทัศน์ และการตั้งเป้าหมาย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และการตั้งเป้าหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวันกรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง อาจได้รับค่าใช้จ่ายจากทางบ้านต่อเดือนสม่ำเสมอและ เพียงพอต่อการใช้จ่าย ทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย จึงเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้นักเรียนมี เวลาเรียน มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถาบันจัดขึ้น หรือในบางกิจกรรมที่ต้องมีค่าใช้จ่ายบ้างตาม สมควร ก็ไม่ทำให้นักเรียนเดือดร้อน นอกจากนี้ยังเห็นว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเป็นการ พัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น และมีความเข้าใจต่อครู และโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้การเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเป็นไปโดยสม่ำเสมอ

นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง มีเงินมากพอที่จะไปเที่ยว หรือใช้บริการที่ซึ่งให้ความสนุกสนานมากกว่า บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน น้อย ทั้งนี้เพราะไม่เห็นความจำเป็นและความสำคัญที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการท่องเที่ยว การจับจ่ายซื้อของ หรือการทำกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน รวมทั้งการมีอิสระมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเครช (Krech.: 1962) พบว่า รายได้ของบิดามารดาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมสนับสนุน ให้บุตรเลือกอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือการออกไปประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้ให้กับตนเอง รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้าน

การศึกษาเล่าเรียน และเพื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงิน สำหรับส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียนแก่บุตรของเขา บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจชั้นต่ำกว่าอาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้

3.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมนักเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนนั้นจำเป็นอย่างยั้งที่นักเรียนจะต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน การปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย และเพราะส่วนใหญ่นักเรียนได้ใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าผู้ปกครอง เพื่อนจึงมีส่วนสนับสนุนให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การตัดสินใจเลือกเข้าร่วมกิจกรรมและการปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนน้อย ทั้งนี้เพราะเป็นพวกหลีกหนีสังคม ไม่มีความเคารพต่อความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม มั่นใจในตนเองสูงและคิดว่าตนเองมีความคิดที่ถูกต้องที่สุดแล้ว ซึ่งเป็นไปได้ว่าที่จะไม่เห็นถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน บางทีอาจจะเป็นเพราะไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ สอดคล้องกับชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นเพื่อสัมพันธภาพอันดีกับเพื่อนไว้ดังนี้ แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังคนอื่นพูด แสดงกริยาตอบสนองความคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดบุคคลอื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักรับอารมณ์วางตัวอย่างเหมาะสมไม่อ้าวต รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผล และจดจำข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{14}) ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_{15}) และสุขภาพจิต (X_{13}) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับแรก แสดงว่าลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนดี ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ซึ่งในการจัดกิจกรรมนักเรียนต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น อาคารสถานที่ บรรยากาศในการจัดและเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งรวมไปถึงสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญรัตน์ ปานประสงค์ (2543) ได้

ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้น สถานที่สำหรับกองเชียร์นั้นคับแคบและร้อน เป็นปัญหาสำคัญมากที่สุด

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สอง แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครอง มีสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความเป็นกันเองระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน สามารถให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ทุกเรื่อง ให้การสนับสนุนนักเรียนทั้งในเรื่องการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมนุมต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ มีความสุขในการเรียน และได้กระทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของไซมอนด์ (Symond.: 1939) ได้ศึกษาพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงการยอมรับลูกเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติลูก พบว่าลูกที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนฝูงรักใคร่และยอมรับเป็นอย่างดี จะยอมเข้าสังคม สนใจการทำงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนภาพเกี่ยวกับตนเองสูง คือรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย

4.3 ภาวะความรับผิดชอบต่อการคบค้า ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สี่ แสดงว่า นักเรียนที่มีภาวะความรับผิดชอบต่อการคบค้า มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นการพัฒนาความสามารถพิเศษของตนเองในทุกๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรพรรณ พานิชปฐมวงศ์ (2542: 54) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตตลิ่งชัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันส่งผลทางบวกต่อความมีวินัยในตนเอง

4.4 สุขภาพจิต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สาม แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนผู้ที่มีสุขภาพจิตดี เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นในการเรียนและการทำงาน พยายามแก้ไข ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองให้เป็นไปอย่างดีที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสวาท ไชยราช (2548: 117) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตจตุรธา จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า นักเรียนที่ได้รับนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัมีสุขภาพจิตแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบรรยากาศแบบเผด็จการมีปัญหา

สุขภาพจิตมากกว่านักเรียนที่มีบรรยากาศการเรียนแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบาย และส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยสามารถพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผล ต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียน ซึ่งได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนและแผนการเรียน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริม และกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและเพื่อน เพื่อให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาด้านตนเองในทุกๆ ด้าน

1.2 เนื่องจากลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน สามารถพยากรณ์แรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้นผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หรือแม้แต่นักเรียนเอง สามารถจัดลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนให้เหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยสถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนควรมีบริเวณกว้างขวาง เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ร่มรื่น เย็นสบาย มีแสงสว่างเพียงพอและสะอาด อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ต้องมีความทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ไม่ชำรุด และมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่ใช้ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ของนักเรียน ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เช่น ค่านิยมทางสังคม จำนวนเงินที่นักเรียนใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทางลักษณะภูมิประเทศในแต่ละเขต เช่น โรงเรียนในเขตการศึกษาเดียวกันต่างเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่แตกต่างกันมาทำการศึกษาเปรียบเทียบอันจะเป็นประโยชน์ต่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมากขึ้น

2.3 ควรทำการศึกษา เพื่อพัฒนาลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนมากขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลพรรณ จันท์พยอม. (2550). สภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน และบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินูณานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ไรจนอาภา.(2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โกเมฆ สุดประเสริฐ. (2546). สภาพและปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จรัมพร สุวรรณวัฒน์. (2542). การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวง วิทยาเขต จังหวัดปทุมธานี. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา อินทรศักดิ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรวรรณ ธานี. (2542). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียนศิลปภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชนันภรณ์ ลักษณะมีพิเชษฐ์. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์

- กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบบุรีวิทยารามวิทยาเขต กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลธิชา บุญเลี้ยง. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่สำคัญกับรูปแบบการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาการวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลี ดวงแก้ว และคณะ. (2549). การวิจัยและพัฒนาพลังปัญญาของเยาวชนไทยโดยผ่านสถาบันครอบครัว. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชสินี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอยะบะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย หมั่นสมัคร. (2542). การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวลีพร เหมพรหมมินทร์. (2546). การศึกษาและพัฒนามนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2546). การสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- ณัฐนันท์ ธรรมธรา. (2541). แรงจูงใจในการเข้าเรียนวิชาทหารรักษาดินแดนของนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เดือนฉาย แซ่ปั่ว. (2551). *ความคิดเห็นต่อการสอนแบบโครงการของนักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ต่อศักดิ์ กาญจนทรัพย์สิน. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเป็นผู้นำนันทนาการของ นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.*
- ทรงพล เทพคำ. (2540). *แนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.*
- ธารารัตน์ ชื่นทอง. (2542). *การศึกษาปัญหาความเครียดในการปฏิบัติงานและกลวิธีเผชิญ ความเครียดของพนักงานระดับหัวหน้างานธนาคาร ไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน). ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ธิดา จิตติพานิชยางกูร. (2550). *ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความมั่นคงทางอารมณ์และ ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติ ทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- นลินี ธรรมอำนวยสุข. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- บุญรัตน์ ปานประสงค์. (2543). *ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- ปราณี รามสูตร. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: โครงการตำราวิชาการ สถาบันราชภัฏธนบุรี.*

- ปรียา ชัยนิยม. (2542). การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอนความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยทางการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรจิรา วงศ์ชนะภัย. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษาสววิทยาเขตเสรีไทย กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรพรรณ จันทรง. (2541). ศึกษาแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวณี จันทร์ขำ. (2549). ปัจจัยการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมกรุงเทพมหานคร เขต 3 เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- มธุรส สว่างบำรุง. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กิตติการพิมพ์.
- มาริษา นาคทับที. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำประชาธิปไตยของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยชลประทาน จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รวงษ์รัต บัณฑิตยารักษ์. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างการทำหน้าที่ของครอบครัว อัตมโนทัศน์ และการตั้งเป้าหมาย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. (2550). วิทยานิเทศ. กรุงเทพฯ: พิมพ์พินิจการพิมพ์.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วงเดือน จงไพบูลย์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.

- (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรพจน์ สถิตย์เสถียร. (2548). *บุคลิกภาพห้วงค์ประกอบกับกลวิธีเผชิญความเครียดของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดระแจะจันทน์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). *การพัฒนากิจการนิสิตนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิภาพร มาพบสุข. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2547). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ศรินันท์ วรรณกิจ. (2545). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์คาโนนิคัล*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริบูรณ์ สายโกสุม. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สวาท ไชยราช. (2548). *สุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตจตุรธา จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร ดาวัน. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สิริอร วิชชาวุธ. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกัญญา แยมยิ้ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา วัฒนกุล. (2540). ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ ศศิฉิลกธรรม. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2540). ทฤษฎีพัฒนาปัญญาแนวสามศร : วิเคราะห์จากพระไตรปิฎกและสเติร์นเบิร์ก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. อัดสำเนา
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมราวดี ณ อุบล. (2544). สุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน. วิทยานิพนธ์ วท.ม (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- อรนุช กันสิทธิ์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถพล ระวีโรจน์. (2547). ทัศนคติต่อหลักการประชาธิปไตยของพ่อแม่ และครูประจำชั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับพ่อแม่ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูประจำ ชั้นที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประเภทสหศึกษา ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.

- ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณพร เนียมสุวรรณ. (2549). *การเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบ กลางของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิตบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อัจฉรา วงษ์พัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อารี พันธุ์มณี. (2544). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา*
- Koivo, Anne Diblak.(1983,February). *The Relationship of Student Perception of Study Habit and Attitudes Based on Difference in Sex, Grade. and Academic Achievement.* Dissertation Abstracts International.43:2624-A.
- Landis, Paul H. (1965). *"The families that Produce Adjusted Adolescence," Clearing House.* 29: 537– 540
- Moran, P.B. (1990,May). *Factors related to Variability in delinquency behavior. Academic Performance, and emotion adjustment among early adolescents in divorce and intact families.* Dissertation Abstracts Internation, 50 (11), 534-B.
- Morris,Charles. *Psychology an introduction.* 9th ed. New Jersey: Prentice-Hall,1996.
- Mullholland, Debera Japzor. (1990 July). *"Pesillient and Vulnerable children of Divorce."* Dissertation Abstrational.
- Ohlsen,M. Mert. (1970). *Group Counseling.* New York : HoltRinegart and Winston, Inc.
- Porteous, M.A. *"Development Aspects to Adolescent Problem Disclose in England and Ireland, "Journal of Child Psychology and Psychiatry.* 26 (3), 1985
- Shaw, Marrine E. (1981). *Group Dynamic : The Psychology of Small Group Behavior.* New York: McGraw-Hill Book Company.
- Tindall, R.H. *"Relationships Among Measures of adjustment." Reading in the Psychology of Adjustment.* New York: McGraw – hill Book Co., inc, 1959.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งทุกท่านสามารถแสดงความรู้สึก หรือความคิดได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของท่านแต่อย่างใด คำตอบของท่านทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ

แบบสอบถามทั้งหมดมี 9 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรม
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ขอความกรุณาทุกท่านโปรดตอบให้ตรงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

นางสาวสุจุฑา ศุภสมิต
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
 () ชาย () หญิง
2. ระดับชั้น
 () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. แผนการเรียน
 () คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์
 () คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ
 () ภาษาต่างประเทศ
 () ภาษาอังกฤษ – คณิตศาสตร์ ก
4. คะแนนเฉลี่ยสะสม
5. รายได้ของผู้ปกครองรวมกัน บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
3	ท่านคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็ว จนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
4	ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าแน่น					
5	ท่านรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6	ท่านเป็นคน que เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
7	ท่านรู้สึกว่าท่านต้องทำสิ่งต่างๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
9	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้					
10	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ที่ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
11	ท่านไม่ชอบให้มีใคร หรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของ ท่าน					
12	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนทำงานอย่างขอไปที					
13	เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคน que จริงจังกับการทำงาน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจอ					
15	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จักรอบ ท่านรู้สึกทนไม่ได้					
16	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อน กำหนดเวลา					
17	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ท่านรู้สึกเบื่อและ หาทางเลี่ยงออกมา					
18	ท่านเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
19	เมื่อท่านต้องทำสิ่งซ้ำซาก ท่านรู้สึกหงุดหงิด					
20	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2 - 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร กรุณาตอบ

คำถามต่อไปนี้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบันหรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ ในระยะที่ท่านผ่านมานี้

1. รู้สึกสบายและสุขภาพจิตดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แยกว่าปกติ () แยกว่าปกติมาก

2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

3. รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

4. รู้สึกไม่สบาย

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

5. เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

6. รู้สึกตึงหรือคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

7. สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แยกว่าปกติ () แยกว่าปกติมาก

8. รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

9. มีอาการวูบร้อนหรือหนาว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

10. มีเหงื่อออกมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

11. ตื่นเช้ากว่าปกติแล้วหลับต่อไม่ได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

12. หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

13. รู้สึกเฟื่องฟูมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

14. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

15. รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

16. รู้สึกมีกำลังวังชา

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

17. เมื่อเข้านอน ใช้เวลานานกว่าจะหลับได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

18. ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากนอนหลับแล้ว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

19. ผื่นไม่ดีหรือน้ำกาว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

20. มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

21. หทำอะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่าง

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

22. ทำอะไรช้ากว่าปกติ

() เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก

23. รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

24. ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

25. พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง

() พิถีพิถันมากกว่าปกติ () เท่าๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

26. ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย

() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

27. จัดการกับสิ่งต่างๆ ได้ดีพอๆ กับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกันกับท่าน
 () ดีกว่ามาก () ดีพอๆ กัน () ค่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่ามาก
28. รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไรๆ ได้ดี
 () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ดีน้อยกว่า () น้อยกว่าปกติมาก
29. ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย
 () ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ค่อนข้างสายกว่าปกติ () สายกว่าปกติมาก
30. พอใจกับการที่งานลุล่วงไป
 () มากกว่าปกติ () พอๆ กับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
31. สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้
 () ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
32. รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย
 () ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก
33. ใช้เวลาคูญกับคนอื่นมาก
 () ใช้เวลามากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก
34. รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตนเองดูโง่
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
35. รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่างๆ
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยมากกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
36. รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยมากกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
37. รู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
38. จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
39. รู้สึกถึงเครียดอยู่ตลอดเวลา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
40. รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่างๆ ได้
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

41. รู้สึกว่าชีวิตต้องดี้นรณตลอดเวลา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

42. สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยมากกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

43. มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ค่อนข้างน้อยมากกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

44. รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

45. รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

46. สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ของตนเองได้

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

47. รู้สึกเรื่องต่างๆ ทั้บถมจนทนไม่ไหว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

48. มีความรู้สึกว่าคนรอบข้างจับตามองคุณอยู่

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

49. รู้สึกไม่มีความสุข และเศร้าหมอง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

50. รู้สึกเสียความมั่นใจในตนเองไป

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

51. คิดว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

52. รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

53. รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง

() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

54. รู้สึกมีความสุขตามสมควร เมื่อดูโดยรวมๆ

() มากกว่าปกติ () เท่าๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

55. รู้สึกกังวลกระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

56. รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

57. คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตนเอง

() ไม่อย่างแน่นอน () ไม่ คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

58. รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

59. พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้นๆ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

60. พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตนเอง เข้ามาในความคิดเสมอๆ

() ไม่อย่างแน่นอน () ไม่ คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u>					
1	ข้าพเจ้ามักแสดงความรักอย่างเป็นกันเองต่อผู้ปกครอง					
2	ข้าพเจ้ากลับบ้านตรงเวลาที่ผู้ปกครองกำหนด					
3	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว					
4	ข้าพเจ้าให้ความเคารพต่อผู้ปกครองทั้งต่อหน้าและลับหลัง					
5	ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานต่างๆ ด้วยความเต็มใจ					
6	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
7	เมื่อเกิดปัญหา ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง					
8	เมื่อผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ					
9	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักมีความเห็นไม่ตรงกัน					
	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u>					
10	เมื่อข้าพเจ้าไม่สบายใจ ผู้ปกครองจะรับฟังและปลอบใจ					
11	เมื่อครอบครัวไปเที่ยวหรือพักผ่อนนอกบ้าน ผู้ปกครองพาข้าพเจ้าไปด้วย					
12	เมื่อข้าพเจ้าเจ็บป่วย ผู้ปกครองให้การดูแลและคอยช่วยเหลือข้าพเจ้า					
13	ผู้ปกครองไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
14	ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อข้าพเจ้าเหน็ดเหนื่อยจากการทำกิจกรรม					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
15	ผู้ปกครองมักจะแสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่ข้าพเจ้า อย่างเป็นกันเอง					
16	ผู้ปกครองตั้งใจฟังเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ข้าพเจ้า ทำอยู่เสมอ					
17	ผู้ปกครองให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้าเมื่อเกิดปัญหา					
18	ผู้ปกครองคอยถามข้าพเจ้าเมื่อกลับบ้านไม่ตรงเวลา					
19	ผู้ปกครองทิ้งให้ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพัง					
20	ผู้ปกครองมักใช้คำพูดที่ทำให้ข้าพเจ้าเสียใจ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการประเมินความรับผิดชอบต่อครอบครัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำความสะอาดบ้าน					
2	ข้าพเจ้าซักเสื้อผ้าด้วยตนเอง					
3	ข้าพเจ้าทำอาหารให้สมาชิกในครอบครัวรับประทาน					
4	ข้าพเจ้าไม่พอใจ เมื่อพ่อแม่สั่งให้ทำงานบ้าน					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยงานภายในครอบครัว					
6	เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองสั่งให้ช่วยงาน ข้าพเจ้าไม่ทำตามคำสั่ง					
7	ข้าพเจ้าไม่เคยแบ่งเบากิจการของครอบครัว					
8	ข้าพเจ้าช่วยพ่อแม่ หรือผู้ปกครองทำงานบ้านเท่าที่ทำได้					
9	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ					
10	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความคับข้องใจ					
11	ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ภายในบ้าน					
12	ข้าพเจ้ามีหน้าที่ซักเสื้อผ้าของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง					
13	ข้าพเจ้าทำงานบ้านก็ต่อเมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองสั่งเท่านั้น					
14	ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบงานที่ต้องทำภายในบ้าน					
15	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จด้วยดีทุกครั้ง					
16	ข้าพเจ้าช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านทุกวัน โดยท่านไม่ต้องสั่ง					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u>					
1	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพต่อครูทุกครั้งเมื่อพบ					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					
3	ข้าพเจ้าปรึกษาครูเมื่อเกิดข้อสงสัยในบทเรียน					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจเมื่อครูว่ากล่าวตักเตือน					
5	ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาครอบครัว					
6	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู					
7	ข้าพเจ้าไม่สนใจปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ครูวางไว้					
8	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือทุกครั้งเมื่อครูขอให้ร่วมกิจกรรม					
9	ข้าพเจ้าเต็มใจช่วยเหลือครูเมื่อครูต้องการ					
	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u>					
10	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าซักถามในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ					
11	ครูให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนแก่ข้าพเจ้า					
12	ครูให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอแม้เป็นนอกเวลาเรียน					
13	ครูให้ความเป็นกันเองแก่ข้าพเจ้า					
14	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน					
15	ครูสนใจปัญหาการเรียนของข้าพเจ้า					
16	ครูรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					
17	ครูไม่ค่อยสนใจปัญหาส่วนตัวของข้าพเจ้า					
18	ครูว่ากล่าวตักเตือนเมื่อเห็นข้าพเจ้าทำผิดระเบียบ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
19	ครูไม่สนใจแม้เห็นว่าข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียน					
20	ครูให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
2	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานร่วมกับเพื่อน					
3	ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน					
4	เพื่อนไม่มีความจริงใจต่อข้าพเจ้า					
5	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนบ่อยๆ					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนมีความแปลกแยกเป็นกลุ่ม ๆ					
7	ข้าพเจ้าให้คำปรึกษาแก่เพื่อนที่มีปัญหา					
8	ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนไม่ค่อยช่วยกันทำงาน					
9	เพื่อนให้การยอมรับข้าพเจ้า					
10	เพื่อนและข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของกันและกัน					
11	เพื่อนมักชวนข้าพเจ้าร่วมทำกิจกรรมเสมอ					
12	เพื่อนมักไม่ยินดีให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกลุ่มทำงาน					
13	เพื่อนยินดีช่วยเหลือข้าพเจ้าเกี่ยวกับการเรียน					
14	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนได้เป็นบางเรื่อง					
15	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียว					
16	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหากับเพื่อนได้					
17	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่					
18	ข้าพเจ้ากับเพื่อนมีความสนิทสนมกัน					
19	ขณะทำงาน ข้าพเจ้าไม่พอใจมากเมื่อเพื่อนมีความคิดเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
20	เพื่อนมักไม่พอใจเมื่อข้าพเจ้าขอยืมสิ่งของ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียน</u> สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนมีบริเวณกว้างขวาง					
2	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก					
3	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนร่มรื่น เย็นสบาย					
4	โรงเรียนได้จัดให้มีสถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างเพียงพอ					
5	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
6	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนมีความสะอาด					
7	<u>สื่อและอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมนักเรียน</u> โรงเรียนมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น					
8	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
9	วัสดุและอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียนนำมาใช้ในการทำกิจกรรมบางอย่างชำรุด					
10	สถานที่จัดกิจกรรมนักเรียนมีระบบขยายเสียงที่ช่วยให้นักเรียนได้ยินอย่างทั่วถึง					
11	โรงเรียนขาดสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมในบางกิจกรรม					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	การวางแผนในการเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้ล่วงหน้าทุกครั้งก่อนเข้าร่วมกิจกรรม					
2	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อไม่ให้เสียการเรียน					
3	ข้าพเจ้าเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเข้าร่วมกิจกรรม					
4	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรม					
5	ข้าพเจ้าและเพื่อนนัดหมายกันเพื่อมาเข้าร่วมกิจกรรม					
6	การพึ่งตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง					
7	ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง					
8	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่ต้องมีผู้อื่นชักนำ					
9	ข้าพเจ้ามักให้เพื่อนช่วยทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
10	ข้าพเจ้าทบทวนความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง					
11	ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ข้าพเจ้าพยายามเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง					
12	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
13	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
14	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
15	ข้าพเจ้ามาตรงตามเวลานัดหมาย					
16	<u>การตั้งเป้าหมายในการเข้าร่วมกิจกรรม</u> ข้าพเจ้านำความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในอนาคต					
17	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้า วางไว้					
18	ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะได้รับประสบการณ์แปลกใหม่จาก การเข้าร่วมกิจกรรม					
19	การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้ข้าพเจ้า					
20	ข้าพเจ้าได้พบเจอเพื่อนใหม่					

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นและค่า t

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	4.001
2.	4.000
3.	3.974
4.	2.722
5.	2.427
6.	3.328
7.	3.065
8.	2.485
9.	3.223
10.	3.046
11.	3.236
12.	3.556
13.	3.532
14.	2.789
15.	2.178
16.	2.856
17.	3.162
18.	2.449
19.	2.902
20.	2.789

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามบุคลิกภาพเท่ากับ 0.8468

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	5.121
2.	8.731
3.	6.705
4.	3.441
5.	7.932
6.	6.647
7.	20.140
8.	3.549
9.	2.471
10.	10.492
11.	2.222
12.	2.977
13.	3.664
14.	4.724
15.	11.350
16.	6.164
17.	2.937
18.	3.603
19.	5.512
20.	3.082

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเท่ากับ .8500

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	4.536
2.	7.829
3.	5.348
4.	2.074
5.	2.429
6.	3.769
7.	2.274
8.	3.007
9.	3.263
10.	4.371
11.	3.192
12.	8.863
13.	4.054
14.	3.123
15.	2.405
16.	3.791

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวเท่ากับ .8409

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	13.000
2.	7.778
3.	7.141
4.	8.867
5.	5.563
6.	7.779
7.	3.401
8.	2.221
9.	9.295
10.	7.071
11.	14.717
12.	2.506
13.	14.717
14.	12.728
15.	8.167
16.	6.536
17.	2.911
18.	5.890
19.	3.357
20.	3.671

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเท่ากับ .8105

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.133
2.	4.593
3.	2.816
4.	3.184
5.	3.831
6.	2.567
7.	3.760
8.	3.618
9.	3.289
10.	5.594
11.	3.230
12.	3.333
13.	3.078
14.	3.333
15.	6.454
16.	3.342
17.	3.151
18.	5.541
19.	2.901
20.	4.355

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเท่ากับ .8291

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	17.000
2.	10.693
3.	5.000
4.	5.528
5.	5.000
6.	9.744
7.	13.229
8.	13.748
9.	3.930
10.	9.000
11.	3.233

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเท่ากับ .8051

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
นักเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	8.000
2.	3.333
3.	6.584
4.	6.301
5.	4.382
6.	11.529
7.	3.000
8.	2.549
9.	2.922
10.	6.301
11.	2.522
12.	9.292
13.	5.549
14.	5.284
15.	11.500
16.	5.461
17.	8.000
18.	2.922
19.	5.284
20.	8.216

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนเท่ากับ .9081

ภาคผนวก ค

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/0607

วันที่ 23 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุจุฬา ศุภสมิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ และ อาจารย์นันทวิทย์ ผ่านานาคะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุจุฬา ศุภสมิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๑๖๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๓ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวสุจุฬา ศุภสมิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์แวนนี กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุจุฬา ศุภสมิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 081-5881-861

ที่ ศธ 0519.12/๐๖๐๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๓ มกราคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

เนื่องด้วย นางสาวสุจุษา สุกสมิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ เจริญ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 178 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุจุษา สุกสมิต ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-5881-861

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุจุฑา ศุภสมิต
วันเดือนปีเกิด	25 มกราคม 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	49/4 ซอยศุภราช ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	ประถมศึกษา โรงเรียนรุจิเสรีวิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2545	มัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีวิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2549	การศึกษาระดับบัณฑิต (การแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2552	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร